

HIMONA

NÄYTTELYJULKAISU / EXHIBITION MAGAZINE

KEVÄT/SPRING 2013

HIMONA
HIMONA
HIMONA
HIMONA
HIMONA
HIMONA
HIMONA
HIMONA
HIMONA
HIMONA

ILMAN TAIDETTA
EN VOISI ELÄÄ!

H
I
M
O
N
A
ILMAN
TAIDETTA
EN VOISI ELÄÄ.

TR1 TAIDEHALLI
6. — 28. HUHTIKUUTA

TAIDEKESKUS MÄLTINRANTA
20. HUHTIKUUTA —
7. TOUKOKUUTA

TR 1 KUNSTHALLE
6TH — 28TH OF APRIL

ART CENTER MÄLTINRANTA
APRIL 20TH — MAY 7TH

HIMONA.TAMK.FI

KUVA / PHOTO Laura Laukkanen

SISÄL- / CONTENTS

LYS

PÄÄKIRJOITUS / EDITORIAL
OIKEA TYÖ / REAL JOB 4-5
Mari Ljokkoi

LOPPUTYÖN ÄÄRELLÄ 6-7
Prosessin mallinnus

TEKO, SYY JA SEURAUS –
TYÖ TAIDETEOKSEN TAKANA 7-10
Laura Laukkanen harhailee ja palaa kotikoloon

TAIDEPUHETTA! 10-11
Anne Alalantela pureutuu lihaan

PUNAJUURIPAINI 11-14
Henna Laitinen selittää ennakkoluulot

KATUGALLUP 15-16
Heidi Hemmilä & Laura Impola kohtaavat kansan

TAITEILIJAT / ARTISTS 19-37
*Anne Alalantela
Riikka Gröndahl
Heidi Hemmilä
Laura Impola
J. A. Juvani
Sini Sofai Kujala
Jenni Kuoppala
Henna Laitinen*

NÄIN TEET TAIDETEOKSEN /
THIS IS HOW YOU MAKE ART 38-39
Keskiaukeamapoikana Ismo Torvinen

TAITEILIJAT / ARTISTS 40-67
*Laura Laukkanen
Mari Ljokkoi
Ninni Luhtasaari
Johanna Mattila
Lari Mörö
Marianna Piepponen
Timo Piikkilä
Jaana Ristola
Viika Sankila
Veli-Pekka Suorsa
Talvikki Tenhunen
Verna Tervaharju
Ismo Torvinen
Elsa Trzaska*

SENSUELLI RYHMÄKUVA 68-69
Himona-taiteilijoiden parhaat puolet esille

KOSKA TAIDE. 70-71
J. A. Juvani ei kykene päästämään irti

ASiantuntija vastaa &
TAIDEHOROSKOOPIT 72-73
Marts A. Joutsenlahti tietää ja R. Gee näkee

INFO 74-75
Näin löydät meidät / This is how you will find us

HIMONA

Tampereen Ammattikorkeakoulun kuvataiteen koulutusohjelmasta valmistuvien
julkaisu. / Graduates' Publication of Degree Program in Fine Art in Tampere
University of Applied Sciences.

Tämä julkaisu on osa TR1 Taidehallissa ja Taidekeskus Mäلتinrannassa pidettävää
Himona-lopputyönäyttelyä. / This publication is a part of Himona exhibition which
is organized TR1 Kunsthalle and in Art Center Mäلتinranta.

NUMERO 1/1
KEVÄT 2013
PAINOS 1000 KPL
76 SIVUA

Kaiken tässä lehdessä käytetyn materiaalin käyttäminen on kiellettyä ilman erillistä
lupaa. Kaikki oikeudet pidätetään. /
Reproduction of all material is strictly prohibited without prior permission.
All rights reserved.
Copyright © 2013 Tampereen Ammattikorkeakoulu

PÄÄTOIMITTAJA /
EDITOR-IN-CHIEF
Mari Ljokkoi

ART DIRECTOR
Lari Mörö

TOIMITUSKUNTA /
EDITORIAL BOARD
Anne Alalantela
Riikka Gröndahl
Heidi Hemmilä
Henna Laitinen
Laura Impola
J. A. Juvani
Laura Laukkanen
Mari Ljokkoi
Jaana Ristola
Ismo Torvinen

KUVATOIMITTAJA /
PICTURE EDITOR
J.A. Juvani
Lari Mörö

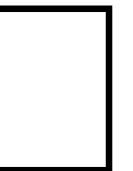
TAITEILIJASIVUJEN
TEKSTI JA KUVAT OVAT
TAITEILIJAN ELLEI
TOISIN MAINITA /
ALL PICTURES AND
TEXTS BY ARTIST
UNLESS OTHERWISE
NOTED

Tampereen ammattikorkeakoulun julkaisu.
Erillisjulkaisu, Tampere 2013.
ISBN 978-952-5903-33-1

PAINOTALO /
PRINTING
KTMP Ykkös-Offset

KUSTANTAJA /
PUBLISHER
Tampereen
Ammattikorkeakoulu
Finlaysoninkatu 7, 33210
Tampere
www.tamk.fi

PAPERI / PAPER
Arctic Matt 100 g/m²
Galerie Art Silk 250 g/m²

KANNEN KUVA /
COVER PHOTO
J. A. Juvani
KANSIKUVATYTTÖ /
COVER GIRL
Laura Laukkanen

OIKEA TYÖ/ REAL JOB

PÄÄKIRJOITUS / EDITORIAL Mari Ljokkoi

KUVA / PHOTO Laura Laukkanen

KÄÄNNÖS / TRANSLATION Marianna Leikomaa

Valmistumme Tampereen ammattikorkeakoulusta kuvataiteilijoiksi. Jo opiskeluaikana olemme ehtineet kuulla moneen kertaan, kuinka kannattaisi opiskella jotain hyödyllisempää ja mennä oikeisiin töihin. Kysymys oikeista töistä on jäänyt mietityttämään, koska käytännössä taideopiskelija usein työskentelee kymmentuntisia päiviä ja paneutuu työhönsä hyvin tosissaan.

Monet tehtävät taiteilijan työssä muistuttavat mitä tahansa toimistotyötä, kun taiteilija vastaa yhteistyökumppanien sähköposteihin, täyttää hakemuksia, hankkii sponsoreita tai järjestää teosten kuljetuksia näyttelyihin. Taiteilijan pitää myös jatkuvasti kehittää omaa erityisosaamistaan materiaalien suhteen ja tehdä taustatyötä teoksen aiheeseen liittyen. Näiden lisäksi pitää tietysti olla luova. Ammatinkuvassa yhdistyy yritys-konsulttien päiväuni työntekijästä, joka on tehokas ja taloudellinen organisoiija, asiantuntija ja luova ajattelija. Epäily siitä, ettei kuvataiteilijan työ olisi oikeaa työtä, ei siis voi pohjautua siihen, mitä työ konkreettisesti on.

Epäilyksen takana tuntuu olevan mielikuva kuvataiteilijan työstä. Mitä oikea työ ylipäätään on? Yleensä työ on tavoitteellista toimintaa, joka tähtää palkan saantiin, ja oikealla tarkoitetaan aitoa tai väärän vastinetta. Perinteisesti oikealla työllä viitataan tehdastyöhön tai maanviljelyyn. Tekniikan kehityksen ansiosta kaikkien ei kuitenkaan enää tarvitse työskennellä pellolla, ja globalisaation edetessä tehdastyöpaikatkin valuvat jo muualle Suomen kaltaisista rikkaista maista. Muunlaiselle työlle on siis tilaa. Kuvataide on vanhempaa kuin maanviljely. Siihen on haluttu panostaa, heti kun se on ollut mahdollista. Kehittyneessä yhteiskunnassa voidaan panostaa kulttuuriseen pääomaan.

Olemme valinneet tämän julkaisun teemaksi taiteilijan tekemän työn. Turun kauppakorkeakoulun professori Reima Suomi on kirjoittanut, että itse työtä ei tarvita vaan arvoa, jota työnteko tuottaa. Kulutusyhteiskunnassa työn jatkuva lisääminen johtaa resurssien turhaan kuluttamiseen, jota tulisi välttää. Sen sijaan työllä on arvoa, jos se muodostaa työntekijälle palkitsevan ympäristön toteuttaa itseään. Kuvataiteilijan työ on tästä näkökulmasta oikeaa työtä. Tässä lehdessä haastattelimme ihmisiä kadulla ja todistimme, että taiteella on arvoa muillekin kuin taiteilijalle itselleen. Tämä tekee kuvataiteen tekemisestä oikeaa työtä myös yhteiskunnan näkökulmasta.

Kun katsoja kohtaa taideteoksen museossa, galleriassa, kadulla tai puistossa, hän näkee vain lopputuloksen. Haluamme paljastaa, mitä kaikkea taiteilija on tehnyt sen eteen, että valmis teos on esillä. Himona-julkaisun kirjoituksissa seurataan taiteilijan arkea kahdeksan päivän ajan, hikoillaan ympäristöstävällisen elokuvatuotannon puolesta ja selvitetään, miksi kuvataiteilijan pitää osata myös puhua ja kirjoittaa.

Ammattitaiteilijana pärjätäkseen on tehtävä työtä ihan himona. Onneksi itse työ eli taide on taiteilijan himona.

/

We're going to graduate as Bachelors of Culture and Art from Tampere University of Applied Sciences. Already during our studies we have heard time and time again how we should study something more useful and to get a real job. The question of a 'real job' has stuck with us, because in practice an art student often works 10-hour days and gets deeply involved in their work. Many tasks in an artist's work resemble any other type of office work, as the artist answers e-mails from collaboration partners, fills in forms, gets sponsors or organises transportation for the works into exhibitions. An artist must also always develop their own special skills regarding materials and do background research on the topic of the work. In addition to these, an artist must, of course, be creative. The professional image of an artist is the daydream of a management consult: a worker, who is efficient and can organise finances as well as being a professional and a creative thinker. The idea that the work of an artist is not 'real work' cannot be based on what the work actually is.

The image of what the work of an artist actually contains seems to be behind this idea. What, actually, is real work? Usually work means goal-oriented action, which aims at getting a salary and 'real' means 'genuine' or the opposite of false. Traditionally, real work refers to factory work or agriculture. Thanks to the technological advances, we do not all have to work in the fields anymore and as globalisation continues, the factory work vanishes elsewhere from rich countries such as Finland. So there is room for other types of work. Fine art is older than agriculture. People have wanted to invest in it as soon as it has been possible. In the developed society we can invest in cultural capital.

As the subject of this publication we have selected the work done by an artist. Professor Reima Suomi from Turku School of Economics has written that we do not need work itself; we

need the value produced by working. In a consumer society the continual increase of work leads to unnecessary consumption of resources which should be avoided. On the other hand, work has value if it creates a rewarding environment in which a person can express themselves. From this viewpoint, the work of an artist is real work. We interviewed people on the streets for this magazine and demonstrated that art has value not only for the artist but also for others. This makes creating art real work also from society's point of view.

When a viewer sees a work of art in a museum, gallery, on the street or in the park, they only see the end result. We want to reveal what the artist has done to achieve the finished piece being displayed. In the articles in the Himona-publication ("Passionately") we follow the everyday life of an artist for 8 days, sweat for environmentally friendly film production and find out why an artist also needs to know how to speak and write.

If you want to survive as a professional artist you must work passionately. Luckily the work itself is the artist's passion.

“AMMATINKUVASSA
YHDISTYY YRITYS-
KONSULTTIEN PÄIVÄUNI
TYÖNTEKIJÄSTÄ, JOKA ON
TEHOKAS JA TALOUDELLINEN
ORGANISOIJA, ASIANTUNTIJA
JA LUOVA AJATTELIJA.”

Kuvanveistäjät tutustumassa kierrätysmateriaalien ostosparatiisiin. Materiaalien hankinta on osa kuvataiteilijan työnkuvaa.
/ Sculptors searching for recycled materials as part of their job.

LOPPUTYÖN ÄÄRELLÄ

Valmisturvat kuvataiteilijat ovat työskennelleet lopputöidensä äärellä seitsemän kuukautta. Kysyimme pitkin vuotta heidän työskentelystään ja mallinsimme prosessin.

“PROSESSI TOSIAAN VIE MUKANAAN, EIKÄ ALUKSI VOI TIETÄÄ MIHIN SITÄ PÄÄTTYÄ”

Hetki, jolloin sain idean työhöni

Kurkistin kasvihuoneeseen vanhan veturin kääntöpöydällä ja alitajunnasta välähti kuva japanilaisesta tanssista kasvien keskellä. -Olin melankolisella aamukävelyllä Yyterin rantadyyneillä ja näin meduusojen täplittämän rantaviivan. -Junassa kun kirjoitin päiväkirjaa, tunsin olevani inspiroitunut lähelläni olevista ihmisistä, se hetki on jäänyt mieleen, vaikka teos onkin muuttanut muotoaan. -Olin turtolan kalatiskillä ja hämmästyin ihkaoikeaa sampea. Olin lueskellut evoluutiosta ja sampi on laji, joka on elänyt jo dinosauruksien aikaan ja oli vaan pakko alkaa tutkia sitä kaikkea. -Ideani on hybridi kahdesta tota-mä-en-ainakaan-tahdo-tehdä asiasta, jotka liittyikin toisiinsa. -Kesäaamuina kun en saanu nukkuttua riittävästi ja kävelin bussipysäkillä ja kuuntelin vaan Blade Runnerin soundtrackia ja mulla oli varmaan kortesolit koholla ja mulla oli huuruinen ja euforinen olo.

“Onko se ihan paska? Liian vaikeaa?
Kannattaako edes yrittää?”

En voisi työskennellä ilman

- luokkatovereita ja d-vitamiinia
- kahvia, poltan myös tupakkaa poikaistävältäni salassa
- ja lisäksi tarvitsen proteiiniirikasta ravintoa lihasten kasvattamiseen
- gelatiinijauhoa ja kuumaa vettä

“Silmäluomissa on heikkoa
turvotusentunnetta.”

Epäonnistunut kokeilu

- Yritin käynnistää videoteoksen ideointia anarkistien kanssa, mutta anarkistit eivät tulleet kokoukseen.
- Jätin sormen mun mallihiirenloukun väliin, se sattui.
- Yön aikana pöydältä lattialle liukui harmaa kahden litran karrageenimarmelaadi.

“Pidän voileipiä ja limonadien ostamista ja syömistä kahviloista rahan ja terveyden tuhlauksena. Joka kerta on vähän syyllinen olo. Tästä syyllisyyden tunteen jakamisesta tulee vähän nolostunut olo.”

Kommentti työstäni ulkopuoliselta

- "mukava nähdä sun tekevän välillä jotain missä ei oo niin paljon vastuuta"
- korealaisen lovehotellin virkailija ei sanonut mitään, kun menimme kuvauskalustoiimme pikkutuhmaan hotelliin kuvamaan työni prototyyppejä
- "noista tulee mieleen silikoni-implantit"
- "tosta nyt vaan kangaskasseja tekemään"
- "onpa kivaa, että joku taas kerää näitä (kähvipusseja). anoppikin teki aikoinaan koreja niistä sinisistä saludo-pusseista"

“Laitan kenties kynttilän
palamaan, juon kupin teetä
ja istun hiljaisuudessa.”

Työhöni liittyvä uni

- Joku oli ruvennut matkimaan mun valokuvia ja olin sille tosi vihainen, huusin sille, että etkö voi v**** kuvata vaikka pedofilejä tai Vesku Loiria.
- Olin kuvausryhmän kanssa hylättyssä tehtaassa, viivyteltyni takia kuvausryhmä alkaa poistua paikalta.
- Unessa oli hirsimökki, jonka askeettiset valkoiset lavastekalusteet huojui hitaan esteettisesti. Myös luokkakaverini teoksen Karjala-aihe sai unessani museomaiseen muovitaskuun säilötyn sadanmarkansetelin muodon ja lapioin juoksuhautamuseomiljöössä Karjalasta tuotua hiekkaa.

“Hienoja ovat hetket, kun saan kuvan ja äänen sopimaan yhteen ja alkaa itkettää.”

Lopputyöntekijän tunnistaa...

- Samoista merkeistä kuin raskaana olevan. Väsymystä, outoa pahoinvointia, äkkiä heräviä himoja erilaisiin ravintoaineisiin. Lopputyötä tekevälle pitäisi sallia tavallista enemmän herkkua
- väsymyksestä, heikotuksesta, keskittymiskyvyn puutteesta, hermostuneisuudesta, kalpeudesta, heikentyneestä suoritus- ja vastustuskyvystä, mutta myös innonpurskahduksista!
- On jatkuvasti omissa maailmoissaan ja juuri aloittanut tupakkalakon tai retkahtanut siitä.
- vakavuudesta ja turhista kriiseistä

”Ajattelen, Luoja, olen kuvataiteilija,
tissini ovat olleet esillä ties missä.”

“Luulen, että kaikesta tavarasta voi vielä joku päivä tehdä jotain.”

"Eka teen hirveesti töitä ja sitten teen
mitä tahansa muuta. Johan on rento olo."

Prosessissa auttaa

Omakohtainen eläminen. Olen ryöminyt betoniputkessa, olen käynyt rumpumatkalla Suomen viimeisen samaanin kanssa.

Kerään tietoja ja tarinoita, juoksen metsässä, jotta veri kiertäisi aivoihin, äänitän ja kuvaan kaikkea ja yritän päästä itsekritiikistä.

-taut ja lihakset

-inspiroiva monikäyttöinen materiaali

-ihmisten ystävällisyys ja mukavat keskustelut kahviloissa

“Kannattaa sanoa suoraan: tämä teos on tehty maailman pelastamiseksi.”

“Olen saanut valtavasti apua isältä.
Eläinten turkkia rapsutellessa
rentoutuu ja saattaa rennolla päällä
päästä taas paremmin eteenpäin.”

On ihan tavallista
 odota viikon
 pääätteksi, että kaikki
 mitä tällä viikolla tein,
 menee roskiin.”

Kolme viimeisintä Google-hakusanaani

- saukko, Magnus Enckell, kalastussaappaat
- ääni kokeellisessa elokuvassa, Bernand Baas asia ääni aika, rauta hivenaine
- Mikä on nimipalvelin, rekisterikeskus, suojatut tavaramerkit
- Götterspeise, gelatin flowers, tuoksumatara waldmeister
- Finnish hippies, onko suomessa "hipejä"?, ghost of a cat, hiusten raidottaminen ilman huppua
- teurastamotilastot, Antti Nysten, eläinoikeustaide
- kaalikeitto, Emily Jane White, burst
- urban synonym fucking, bussi Pirkkalan lentokenttä, Soviet Union
- holocaust, timantiksi kuoleman jälkeen, tuhkaa timantteja sun kai pitäis saada
- kahvipussikassi, väsymys, unettomuus
- hengityssuojain, Tamk mail, muuttoilmoitus
- vesipiipputarvikkeet, kissankuljetuskoppa, Your time is gonna come

KATSO NETTISIVUILTAMME PROSESSIN TUOTOKSET: HIMONA.TAMK.FI

TEKO, SYR JA SEURAUS – Työ taideteoksen takana

Kun taiteilijat tekevät työtä, he ovat prosessissa. Missä ihmeessä he silloin ovat? Miten taideteos syntyy? Laura Laukkanen etsii kuvataiteilijan työtä seuraamalla yhden teoksen syntyä. Tärkeimpänä tietolähteenä hän käyttää kokemuksiaan nyt ammattiin valmistuvassa opiskelijayhteisössä. Lopputulos esitellään näyttelyssä, mutta onko taiteilija nokkela illusionisti vai jakaako hän parhaat nikkinsä julkisesti?

TEKSTI Laura Laukkanen
KUVAT J. A. Juvani

Syyskuussa 2011 Yterin vedenrajaan on ajautunut tusinoittain korvameduusoita. Korvameduusa on vaaraton, ainakin ihmiselle: sen polttinelimet eivät vaikuta ihoomme. Kaikesta huolimatta korvameduusa herättää useimmissa inholla ladattua epätietoisuutta. Hiekalla lojuvat meduusat ovat kiertokulkunsa toisessa päässä, ne ovat ajautuneet kiinteän aineen ja nesteen rajamaalle. Haamumainen vedessä ajelehtiva huntu näyttää rannalla hyytelökakulta. Sinä iltapäivänä opiskelijaystäväni J. A. Juvani nimeää pirttipöydällä lötköttelevän pienen meduusanruumiin Madelineksi. Ihmettelemme, haluamme kaikki koskea ja olla koskettamatta mahdollottaman kamalaa Madelinea. Olen aloittanut lopputyöprosessin, huomaamattani.

Käytämme sanahirviötä: prosessi. Kuvataideopiskelijan lopputyöprosessiin liitetään kaikki ne teot, jotka johtavat valmistumiseemme ja koulutuksemme päättävään näyttelyyn. Se on paljon muutakin kuin esille asetettava taideteos. Se kattaa tunteet ja järkiteot. Siihen kuuluvat puhelut ja tiedustelut niin viranomaisille, ohjaaville opettajille kuin asiantuntijoillekin. Kokoukset ovat prosessia. Itkunpurskahdus kesken kaiken on osa prosessia. Jopa rannalta löydetty meduusa kuuluu prosessiin.

Leimallista kuvataiteilijan ammatille on työn ja vapaa-ajan kietoutuminen toisiinsa yhdeksi suureksi prosessiksi. Kun haen työtä, törmään usein erityiseen ongelmaan. Cv:n täyttäminen muuttuu sanojen pyörittelyksi silloin, kun yritän määritellä harrastuksiani. Se, mitä teen vapaa-ajallani lähenee kuvataiteilijuutta. Kaikki, mikä inspiroi minua, inspiroi myös ammatillista puoltani. Kun teen kotimaanmatkan Yteriin (harrastus) ja liikun luonnossa (harrastus) ja näen meduusan, harrastukseni muuttuvat osaksi työtä. Harkitsen hetken epätoivoisesti, että lisään harrastuksiini ”kokopäiväisen käymistilan”. Päädyn kompromissiin ja cv:ssäni lukee nyt ”historia, hölkkääminen ja ruuanlaitto”. Siinä siis resepti siihen, kuinka osoittaa tulevalle työnantajalle, että suhde työhön on normaali ja selvärajainen. Harrastukset erotetaan työstä. Piste. Rivien välissä lukee: älkää pelätkö, en vajoa työriippuvuuden aiheuttamaan uupumukseen. Lepään työtäni varten.

Tuhannen tulimmaista, neronleimaus ja älynväläys -inspiraatiosta

Keväällä 2010, vuotta ennen meduusakohtausta, teemme Fanni Maliniemen kanssa teoksemme paljastuspäivän avajaisruokaa. Juhlittava teos on neljä metriä pitkä läpinäkyvä veistos, jonka sisään on valettu noin tuhat muovieläintä. Haluamme tarjota päivän kunniaksi katsojille ja ohikulkijoille ruokaa, joka muistuttaa teosta. Tiputtelemme Fannin kanssa karkkihaita, -matoja ja -apinoita liivateseokseen. Tuomiokirkonkadulla tarjotuista hyytelökakuista jää syömättä puolet. Vitsailen, että teen vielä tulevaisuudessa hyytelöstä yksi yhteen kopion veistoksesta.

Taideteoksen idean syntymistä on vaikea ajoittaa. Inspiraatio ei synny itsestään. Vaikutelmat ja kokemukset tarttuvat toisiinsa. Yksi poikittainen ajopuu voi olla alku kokonaiselle padolle. Avajaisruokaa valmistaessani en tiennyt, että hyytelö on tullut jäädäkseen. Kun kuljetan meduusaa rannalta porstualle en tiedä, että tulevaisuudessa kirjoitan aamun tapahtumista artikkelissa asti.

Luovassa prosessissa kaksi asiaa johtavat kolmanteen. Vesa Toukomaan veistokurssi jatkuu matkan jälkeen. Valan liivatteesta eli gelatiinista luonnollisen kokoisen viemärinkannen. Lakonisesti totean, että teoksen nimi on ”Viemäristä viemäriin”. Syksy on pitkällä: se heijastuu teosnimiiin asti. Ensin luokkakaverini on liukastua läpinäkyvään veistokseen, jonka jälkeen siivoaja ajaa kärryillään sen yli. Minua muistutetaan taiteilijan vastuusta. Tämä ei tule olemaan ensimmäinen kerta prosessin aikana. Banaaninkuoret on heitetty. Yksi oivallus on muuttunut oivallusten sarjaksi. Se, misä piilee teoksen perimmäinen syntysija, jää yhä arvoituksiksi. Lopputyö syntyy askel kerrallaan kokemuksista ja kokemuksissa.

Kokemuksista määrittävimpiä on ollut toimiminen opiskelijayhteisössä. Kuvataiteen opiskelijoiden työtavat poikkeavat toisistaan paljon. Osa viettää kaiken aikansa koululla ja hakeutuu ahnaasti kanssaopiskelijoiden yhteisöön. Osa työskentelee tehokkaammin itsenäisesti. Luokka on se lähtökohta, johon meidät työtavoista riippuen istutetaan. Minä siirryin yliopistosta juurineen päivineen uuteen yhteisöön. Uusi yhteisö tuntui entisen jälkeen raikkailta. Se näyttäytyi yliopiston jälkeen asiattomana, kohtuuttomana ja vulgaarina juorupesänä. Se tuntui etäännytettyyn työ- ja opiskelu-

kulttuuriin tottuneelta suorastaan paheelliselta. Se oli raikas provokatiivinen tuulahdus. Henkilökohmainen oli poliittisempaa kuin koskaan aiemmin. Keskustelun ei tarvinnut olla aukotonta ja läpeensä perusteltua. Musiikkimausta ja ihmissuhteista tuli yhtä tärkeä osa keskustelua kuin kysymyksistä taiteen merkityksestä tai ansaintapolitiikasta. Samalla työ, vapaa-aika ja himon kohde sulautuivat yhdeksi asiaksi. Taiteesta tuli elämäntapa.

Kevätihaustus

Alkukesällä ennen viimeistä lukuvuotta jatkan gelatiinikokeiluja Ismo Torvisen kanssa. Työskentely tapahtuu kuin itsestään, olen päättömän ihastunut materiaaliin. Selaan internet-sivuja ja katson youtubea videoita, joissa kondiittorit näyttävät, kuinka tehdään perinteinen suklaamuotti gelatiinista. Yritän ostaa seokseen glukoosia kondiittorien ohjeiden mukaisesti. Apteekkien myyjät katsovat minua oudosti: minä katson heitä takaisin samalla tavalla. Yksi apteekkari lupaa tilata minulle glukoosia. Kilohinta on kymmenen euroa. Ihmettelen hiljaa mielessäni, miksi glukoosia eli rypälesokeria ei saa puhtaana mistään. Sitten löydän tiedon, että väärinkäytön vuoksi monet apteekit ovat poistaneet sen valikoimistaan. Pitelen sitruunanmakuisista Siripiri-makeista kädessäni ja glukoosipitoisen pastillien syöminen tuntuu hetken verran vähän vaaralliselta. Sitten saan selville, että glukoosia myydään panimosokerin nimellä. Sitä on lähes jokaisen automarketin valikoimissa.

Suklainen Manneken Pis -patsas irtoaa panimosokerilla kyllästetystä gelatiinimuotista hienosti. Jätämme muotin koulun jääkaappiin. Muutaman viikon päästä kimpaletta peittää vihreä homematto. ”Vähän hienonnäköistä, haen kameran.” Onnistumisista huolimatta tuntuu, että olen saanut tarpeekseni hyytelöistä. Pidän taukoa ja elokuussa vältän koulua kuin ruttoa. Ihastuminen tuntuu laimenevan ystävällisissä merkeissä.

Syksyllä palaan kouluun. Neljännen vuosikurssin opetus kietoutuu lopputyön ympärille. Kirjoitamme lokakuussa budjettejia: nyt on sitouduttava päättötyöhön. On rajattava teoksen muoto ja sisältö. Pyörittelen ideoita päässäni ja kirjoitan työnimeksi: vihreä kuula. Olen päättänyt valaa kirkkaan hyytelöpallon, joka homehtuu sameaksi. Kuulan halkaisijaksi arvioin metrin. Budjetti palaa bumerangina. Päätän, että gelatiinia en jätä.

Korvameduusa Yteristä poikineen joutui Laura Laukkasen katseen ja kosketuksen alle. Tästä kohtaamisesta lähti liikkeelle merkittävä ajatusketju. / Jellyfish found in Yteri beach was the inspiration of Laura Laukkanen's artwork.

“PROSESSISSA OLEMINEN ON HARHARETKIÄ JA PALUITA, OMAAN KOTIKOLOON.”

Kuvanveiston opettaja Vesa Toukomaan järjestämällä resiniaretkellä. / Professor of sculpture organized a trolley adventure.

Kuvataiteilija sovittaa uusia kehyksiä

Budjetin laatiminen pakottaa prosessin hetkellisesti kehyksiin: taiteen tekeminen muistuttaa silloin muodollisesti eniten taustatutkimusta. Taustatutkimus tai tutkimussuunnitelman laatiminen on yksi tieteentekemisen kulmakivistä. Se on suuri osa työtä, se suurin, ennen kuin varsinainen tutkimus päätty paperille. Ennen kaikkea: se tunnustetaan työksi. Aikataulu, kustannukset ja tutkimusasetelma löytyvät niin taideopiskelijan kuin apurahakaa-vaketta täyttävän ammattilaisen suunnitelmista. Tutkiminen sanana on siirtynyt taiteilijoiden kielenkäyttöön niin perustavanlaatuisesti, että sitä pyritään nykyään jopa välttämään.

Ainoa mainittava ero ammattitutkijan ja -taiteilijan välille syntyy suhteessa tutkimuksen rajaamiseen. Tutkimuskysymys ja -aineisto eivät välttämättä tarkennu. Taiteilija uhmaa työskentelyllään tutkijan hengenpitimiksi laadittua ohjenuoraa: ”rajaa kohteesi”. Hänen taustatyönsä kehykset ovat usein määrittelemättömät. Tutkimuksen tavoitteet, aineisto ja kysymys selvenevät taiteilijalle vasta projektin edetessä. Tämä ei tarkoita, että taiteilija välttäisi rajaamisen. Hän ei vain koe sitoutuvansa siihen. Yhtälailla prosessia voisi siis kutsua taustatyöksi. Taiteilija ei taustatyötä tehdessään seiso tyhjän taulun edessä. Hänen edessään on tyhjää. Sitoutumattomuus tuottaa myös haasteita. Kuin-

ka tehdä taustatutkimusta ilman yhtä selvärajaista kysymystä? Miten onnistua vakuuttamaan yhteistyökumppanit, että tekee tosissaan työtä, vaikka vielä ei ole tiedossa, mikä on työn päämäärä? Budjetin myöntäjät eivät ole ainoita käännytettäviä.

Syksyllä soitan gelatiinin maahantuojille. Olen ollut töissä asiakaspalvelussa, joten osaan virit-
tää itselleni sellaisen asiallisen äänenväriin, joka toistaa kaikki aikuisuuden sävyt. Olen 28-vuotias nainen. Rakennan näppärästi aikuisuutta aikuisuuden päälle. Madalletusta äänestä on tullut jo arkipäivää. Siitä on muodostunut ”oikea puheääneni”. Silti koen tarpeelliseksi ottaa tiukan paikan tullen käyttöön ne niksit, joilla voin tehdä itsestäni vielä uskottavamman. Puhun kännykkääni hieman laulaen, mutta silti topakoita lauseita pudotellen. Titteleitä minulla ei ole vakuudekseni esitellä, mutta faktoja olen kasannut listaksi ja turvaksi. Olen kannustava, selkokielineen ja hymyilevä mutta ehdottoman varma. ”Täällä Laura Laukkanen Tampereen ammattikorkeakoulusta hei”. Kännykkäni on täynnä gelatiinitahroja. Opiskelijaruokalassa hetki sit-
ten olemme piilottaneet ylimääräisen kolmannen kasvispihvin perunamuussikasan alle.

Lähetän sähköpostia Hella ja Huone -ravintolan keittiöpäällikölle Arto Rastaalle. Olen saanut selville, että Rastas on yksi molekyyligastronomian sainsaattajista Suomessa. Molekyyligastronomiassa yhdistyy tiede, taide ja aistinautinto. Sillä on yhtymäkohtia oman prosessini kanssa. Huomaan miet-
täväni ruuan ja koskemisen suhdetta. Palaan jälleen

kysymykseen siitä, miksi hyytelö on niin kouriintuntuva materiaali. Kun kirjoitan Rastaalle viestiä, kamppailen samojen asioiden kanssa kuin soittaessani muille eri alan asiantuntijoille. Kuinka ker-
toa omasta työstään vaikuttamatta halvalta pilalta? Tosiasia on vain niin, että teen gelatiiniveistoksia ja olen aidosti innoissani siitä, että ne homehtuvat.

Haastattelu sujuu hyvin, vaikka jännitän valta-
vasti ja pelkään vaikuttavani tyhmältä. Minulla on haastattelunauha mukana, kysymykset paperilla, ja silti en tiedä varmasti, miten saamaani materiaa-
lia käytän. Avunpyyntöjen haaste piilee juuri tässä: taiteilijan ongelmakenttä on avoin.

“TAITEILIJAI EI
TAUSTATYÖTÄ
TEHDESSÄÄN
SEISO TYHJÄN
TAULUN EDESSÄ.
HÄNEN EDESSÄÄN
ON TYHJÄÄ.”

Taiteilijan taustatyö ei seuraa yksinkertaista kysymys-vastaus-kaavaa. Teoksen sisältö ja kehys syn-
tyvät kohtaamisissa ja niiden jälkeen.

Luokkaretkien päätös

Syksyllä 2012 teemme ekskursion koulumme kanssa Helsinkiin. Lähdemme katsomaan Huuto-gallerian 10-vuotisjuhlanäyttelyä. AAAARGH-näyttelyn toisessa kerroksessa kävelen laiskasti salin perälle. Kaisaleena Halisen teos koostuu neljästäkymme-
nestä kipsiveistoksesta. Ne ovat samankokoisilta vaikuttavia palloja, jotka kuitenkin näyttävät poikkeavan toisistaan. ”Mitäänsanomaton”, mie-
tin, mutta jään silti paikoilleni. Yhtäkkiä haluaisin nostaa yhden palloista syliini. Katson teosta tarkemmin. Pallojen kyljistä on haukattu pieniä palloja. Päädyn siihen lopputulokseen, että teos on onnistunut. Yhtä nopeasti kuin olin tuomitsemas-
sa teoksen ö-luokkaan, käännyn sen suojelijaksi. Pallot valpastuttavat tuntoaistin ja saavat mittasuhteet liikkeeseen. Saan varmuudenpuuskan siitä, että lopputyössäni on ihan oikean teon ja teoksen ainekset. Suuresta kuulasta voi tulla sarja pieniä, eikä ihmetyksen kokemusta tarvitse uhrata mitta-
kaavan vuoksi. Budjettibumerangeista huolimatta olen oikealla tiellä.

Tutkimusmatkan jälkeen ravaan Anttilassa, os-
tan gelatiinijauhoa ja jatkan kokeilujani entistä es-
tottomammin.

Huomaan, että prosessissa oleminen on harharet-
kiä ja paluita omaan kotikoloon. Oma päätöksensä on se, haluaako harharetkien ja tutkimusmatkojen näkyvän esille asetetussa teoksessa. Usein ne jää-
vät mykiksi tekijöiksi ja jäänteiksi työstä. Lopulli-
nen teos ei kerro Madelinesta, sokerileipureista tai karkkihyytelökakuista. Silti teos on neljän opiske-
luvuoden tulos.

”Prosessi” ei ole kiro-, taika- tai täytesana. Sen käyttäminen on ongelmallista sen vuoksi, että se on kylläinen tapahtumista teoksen takana. Minun prosessini johti Aineisto-nimiseen teokseen. Himona-lehden lähtiessä painoon, kuukautta ennen avajaisia, työni tämänhetkinen vaihe on valamis-
ta ja kumoamista. Kuulia valmistuu valopöydille tasaiseen tahtiin. Se mitä prosessista suodattuu lopulliseen teokseen, on vielä arvoitus minulle. Se ei tarkoita, etten aktiivisesti mieti asiaa. Taitei-
lija pohtii jatkuvasti, mitkä paljastetuista nikseistä avaavat teoksen katsojalle ja mitkä niistä vain typis-
tävät illuusion ja katsojan kokemuksen.

Prosessi-sana on mahtipontisen kuuloinen, mutta ei sisällönsä pituinen tai arvoinen. Yksin-
kertaisimmillaan sen voi kääntää työksi, mutta niin kauan, kun käsitämme työn selvärajaisena toimin-
tana ennalta määrättyyn tavoitteeseen, se ei tee oi-
keutta sisällölleen.

/

“Work in progress” in widely used phrase among
artists. How does the attitude of “unfinished” affect
when considering art as profession?

I took a break from University and art history
and I enrolled to the University of Applied Arts.
What I encountered was newly born community
of art students. It was the class of 2009 and it was
clearly ready to change the routines and conventions
of mine. Personal life was brought to the spotlight,
people were noisy, brutal and outrageous.
Argumentation lacked the basic rules – and it was
exhilarating. People talked and they kept on talking,
and I have not experienced such a flow of talk since
preschool. What I noticed was that suddenly I was
in a middle of community where I all the same
studied, worked and spent my leisure. The same
accounts the relation to the profession of artist
itself. There lies a danger when defining profession
of artist independent of time, space and money. It
glorifies the genius and at worst enhances the myth
of isolated artist. But when I consider the process
behind my work I cannot escape the fact that my
graduate work it is the result of experiences among
the community. And as previously mentioned the
community pulsates, commentates and lives through
the society. Work is in progress, but it does not mean
that is not shown.

TAIDEPUHETTA!

Anne Alalantela pohtii lihan estetiikkaa 1500-luvun maisemamaalauksista nykypäivän tehotuotantokeskusteluun. Kuka kantaa vastuun taideteoksen tulkinnasta?

TEKSTI JA KUVA Anne Alalantela

Maalaan lihaa. Lihaa esittävän maalauksen katsominen voi herättää ajatuksia eläinten syömisen etiikasta. Se voi saada ajattelemaan ihmisen itsensä lihallisuutta. Jos liha saa rinnalleen naisen, ajatukset voivat siirtyä lihan sukupuolipolitiikkaan. Maalauksen voi kokea myös ruokahalua herättävänä, jolloin taidegalleriasta rynnätään pihvibaariin.

Teoksen aiheen valinta antaa suuntaviivoja sen ympärillä käytävään keskusteluun. Mutta kuten edellisestä näemme, pelkkä aihe ilman rajaavaa teostekstiä tai taiteilijan puheenvuoroa voi tuoda mukanaan joitakin ongelmia.

Jonathan Safran Foer kertoo kirjassaan Eläinten syömisestä, että kaikki, jotka kuulivat hänen kirjoittavan tämän nimistä kirjaa, olettivat automaattisesti hänen kirjoittavan kasvissyönnistä. Oletus on oikeastaan kummallinen. Millä perusteella eläinten syömisestä kertova kirja liittyy kasvissyönttiin? Sehän voisi yhtä hyvin olla kirja Raamatun eläimiä koskevista ohjeista tai kulttuuriruokia tutkivan antropologin rakkaudesta liharuokiin. Tässä näkyy lihan maalaamisen ongelma. Nykypäivänä käyty keskustelu liha- ja kasvissyönnistä on jo yleisesti saanut tietyt aiheet painottumaan tiettyyn suuntaan.

Teoksen ympäristöaihe tulkitaan helposti maisemamaalausperinteeseen liittyväksi tai aktivistiseksi kommentiksi ekologisiin muutoksiin. Nämä vaihtoehdot tulevat ensimmäisenä mieleen, koska ne ovat yleisesti tunnettuja tai ajankohtaisia. Lisäksi saattaa olla olemassa muita marginaalisempia keskusteluja, joihin taiteilija viittaa.

Tässä vaiheessa taiteilijan oma puheenvuoro saakin merkityksensä. Jos taiteilija ei sitä pidä, vastuu teoksen tulkinnasta jää ainoastaan katsojalle. Luultavasti katsoja tulkitsee teosta stereotyyppidensa tai henkilökohtaisten kokemustensa kautta. Esimerkiksi kuutamomaisema tehdasalueelta näyttäytyisi särkyneen sydämen symbolina, koska katsoja juuri koki parisuhteensa päättymisen. Tätäkö taiteilijana haluaisin?

Silloin kun ei itsekään oikein tiedä, mitä haluaa sanoa, on suuri houkutus sekoittaa katsoja monimielisillä ilmauksilla. Puheenvuoron pitäminen teoksesta on vaativaa työtä. Pitää olla tarpeeksi tietoa, esimerkiksi siitä, millaisia teoksia samasta aiheesta on tehty aikaisemmin. Lisäksi pitää olla tarpeeksi ajattelua omasta tekemisestään, että löytää sanottavaa.

Minusta kaikkein kamalinta kuultavaa teoksesta on, kun joku sanoo näsävii-saasti: ”Tulkinta on katsojan silmässä”. Tämä hirveä lause vapauttaa taiteilijan siitä uuvuttavasta työstä, että uskaltaisi sanoa teoksellaan jotakin. Tai jos taiteilija onkin jotain ajatellut teosta tehdessään, kukaan ei saa sitä koskaan tietää. Mikä synti, ja mikä häpeä!

Tässä kohtaa taidepuhe, eli taiteilijan pitämät puheenvuorot ja teoksista kirjoitetut tekstit, nousevat tärkeään rooliin. Tarkoitan taidepuheella oikeaa keskustelua enkä epämääräistä sanojen pyörittelyä. Joskus teostekstejä lukiessa tulee tunne, että taiteilija on halunnut piiloutua mahdollisimman neutraaliin sanojen verhoon. Lopputulos on niin monimutkaisesti ymmärrettävissä, että asia katoaa ja katsoja kyllästyy. Tästä johtuikin taidepuheen kritiikki ja vastenmielisyyys. Taidepuheen tarkoitus hukataan ja käytetään puhetta katsojan etäännyttämiseen teoksesta sen sijaan, että häntä tuotaisiin lähemmäs.

Itsekin taidekoulua aloitellessani olin hyvin kriittinen taidepuhetta kohtaan. Naureskelin ivallisesti lukiessani tekstiä lyijykynästä, joka tutkii paperin pintaa ja tilaa sen ulkopuolella... Niinpä. Kaipasin taide – suomi -sanakirjaa.

Mutta toimivalle taidepuheelle on paikkansa, juuri silloin kun halutaan tarkentaa, mitä teosta tehdessä on ajateltu tai mihin se liittyy. Katsojan ei tarvitse arvailla, millainen kompakysymys tällä kertaa on piilossa teoksessa, vaan hän saa arvailuunsa apua. En silti kannata sitäkään, että kaikki selitettäisiin kuin joukolle entisajan lukutaidottomia maalaisia. Katsojan tulkinnalle täytyy jättää tilaa.

Tekstit ovat osa taideteosta. Ehkä tämä on jonkun mielestä typerää. Ehkä jotkut ryntäävät ensiksi imaisemaan teoksista puhtaan sanoilla turmeltumattoman vaikutelmansa. Mutta minä en kuulu heihin. Nautin lukemisesta, vaikka teoksen alla lukisi se ”untitled”. Silloin olen kyllä, se myönnettäköön, aina yhtä pettynyt.

/

If I paint meat, does it mean that we should talk about being vegetarian?

To have some guidelines, for example making an interpretation from a meat painting, there is a place for functioning art speech. Texts are part of the artist's work.

Anne Alalantela, *Paradise*, 2013, yksityiskohta maalauksesta / detail from the painting

“MAALAUKSEN VOI KOKEA MYÖS RUOKAHALUA HERÄTTÄVÄNÄ, JOLLOIN TAIDEGALLERIASTA RYNNÄTÄÄN PIHVIBAARIIN.”

PUNAJUURIPAINI

Henna Laininen työryhmineen päätti tehdä ympäristöystävällisen elokuvan. Syntyi Uhri, teos ihmisen ja ympäristön suhteesta. Kamppailu vaati kekseliäisyyttä ja kylmähermoisuutta. Voittiko ympäristö vai estetiikka?

TEKSTI Henna Laininen

KUVAT Maria Vilkki

Kiiruhdan pimeällä Eerolansuorantiellä kuvausryhmää vastaan. Valomies Marko Ijäksen ääni on voitonriemuinen: ”Teho näyttää riittävän – koko kohtaus voidaan valaista lederein ja peilein!” Huokaisen helpotuksesta. Vastoinkäymisten jälkeen vihdoinkin täysosuma. Bensiiniä huutavaa generaattoria ei tarvita.

Kun TAMKin tuotannon lehtori Carolina Pajula ehdotti, että lopputyöelokuvani Uhri osallistuisi Av-alan vihreä tuotantomalli -kehittämishankkeeseen, innostuin. Jälleen yksi tilaisuus pelastaa maailma. Carolinan valmisteleman hankkeen tavoitteena on luoda Suomen oloihin sopiva ympäristöystävällisten elokuvien ja televisio-ohjelmien tuotantomalli. ”Yle on ollut vahvasti mukana ideoimassa kehittämistyötä”, iloitsee Carolina.

”Ulkomailla ekotuotantoihin kannustetaan oppaiden, palkintojen, kilpailujen ja standardien avulla”, toteaa työryhmämme ympäristöasiantuntija Outi Hartikainen. Outi teki yhdessä Anne

Puolanteen kanssa TAMKiin opinnäytetyön siitä, miten av-alan ekologisuutta edistetään eri maissa. ”Suomesta emme vielä löytäneet esimerkkejä ekologisista elokuvatuotannoista.”

Outin ja Carolinan salaisena toiveena on, että Vihreä tuotantomalli leviäisi suomalaisiin av-alan tuotantoihin. Että koko Suomen elokuvabisnes alkaisi vihertää – mahtava unelma! Vaan kuinka helppoa ympäristöystävällisen elokuvan tekeminen on käytännössä?

Lämmittelyliikkeitä

Syksyn aluksi muotoilemme 12-henkisen työryhmämme kanssa tuotannon yhteiset ympäristötavoitteet. Lupaamme vähentää jätteen määrää, kierrättää materiaalit, minimoida ajomatkat ja laitteiden energiankulutuksen. Täydellisyyteen ei heti tarvitse päästä. Tärkeintä on löytää ekotuotannon kipupisteet.

”Usein ajatellaan, että ekologiset valinnat tulevat kalliiksi. Tämä ei pidä paikkaansa. Kun homman suunnittelee huolella, vihreät tuotannot säästävät energiassa, materiaaleissa ja työtunneissa”, Outi rohkaisee. ”Toinen ennakokulu on, että ekoilu

tuottaa huonolaatuista elokuvaa. Tuottajan täytyy muistaa, että ensisijaisesti tehdään taidetta. Valintatilanteissa ei kannata tinkiä estetiikasta.”

Loistavaa. Luvassa on siis estetiikan ja ympäristön välinen kädenväöntö, jossa estetiikka on valmiiksi vahvoilla. Voin pitää kiinni taiteellisista visioistani.

Outi esittelee elokuva- ja mediatoimisto Film Londonin kehittämän av-tuotantojen hiililaskurin. Putoan hetkessä takaisin maanpinnalle. Elokuvan ekologisuutta mitataan tarkasti. Kuvauspäivien lisäksi kiinnitetään huomiota siihen, miten työryhmä toimii elokuvan esi- ja jälkituotannossa. Onko rekvisiitta raahattu kirpputorilta jalkaisin vai omalla autolla? Mitä käyttää materiaaleille on kuvausten jälkeen? Kuinka monta tuntia leikkaaja ahertaa koneen ääressä?

Onneksi työryhmäni lähtee sisukkaalla asenteella mukaan kamppailuun. Puvustaja Kaisa Pohjolan mielestä ekotuotannon ohjeet tulevat koulussa tarpeeseen. Kaisa muistelee, miten hän eräässä elokuvaprojektissa ehdotti kertakäyttöastioiden korvaamista kestoastioilla. Ehdotusta pidettiin hyvänä vitsinä.

(YLLÄ) Kuvaaja Turkka Tervonen virittää kameraa Pispalan uittotunnelissa. Puvustaja Kaisa Pohjola lämmittää avaruushuovalla esiintyjä Wilma Seppälää.

(OIKEALLA) Valoryhmän Akira Seppänen heijastaa peilin avulla led-paneelin valoa Eerolansuorantiella.

Ensimmäinen erä: Kuvauspaikat

Syyskuussa aloitan kuvauspaikkojen metsästyksen. Haluan kuvata kohtauksen, jossa nuori tyttö joutuu kolariin ja harhailee tunneliverkostossa. Ympäristötavoitteeni on etsiä lähialueilla sijaitsevia, monikäyttöisiä kuvauspaikkoja.

Ensimmäinen tunneli löytyy onneksi naapurista. Hurautan Pispalan uittotunnelille polkupyörällä. Kaupungin virkailija esittelee aavemaisen luolan ja tarjoaa kyydin keskustaan. Varmistan pedantisti, ettei virkailija joudu ajamaan ylimääräistä lenkkiä minun takiani.

Mistä löytyy lisää tunneleita? Poikaystävä serkuineen rientää hätiin. Urbaania löytöretkeilyä harrastavat serkut opastavat minut Nokian Laajanojan puroalueelle. Matka rämistellään vanhalla Fordilla. Liitän samaan työpäivään opetuskeikan Nokialla ja onnistun juuri ja juuri noudattamaan ekotuotannon ohjenuoria. On yhdistettävä samalla suunnalla sijaitsevat reissut.

Tällä kertaa kaasuttelu kannattaa. Laajanojan varrelta löytyy niin monta putkea, että kaikki loput kuvat voidaan purkittaa samalla ojalla.

Käymme kuvaaja Turkka Tervosen kanssa ottamassa koekuvia tunneleista. Turkan jalassa on rasisusvamma, joten hylkään nopeasti ajatuk-

sen Laajanojan oikopolkujen kompuroimisesta. Suunnittelemme ajoreitit huolella. Autoa starta-
tessamme kertaamme ekologisen ajotavan: pidä tasainen vauhti, vältä äkkiliikkeitä ja tyhjäkäyntiä. Omatuntoani jää silti kaiheartamaan, olisiko yksi tunneli riittänyt idean välittämiseen.

Ympäristö – estetiikka 1-2

Toinen erä: Käsikirjoitus

Löydän päärooliin 17-vuotiaan Wilma Seppälän Tampereen ilmaisutaidon erityislukiosta. Päätäväinen tanssijatar on heti innoissaan roolista. Silloinkin kun kerron, että tehtävänä on kahlata juhlamekossa hyisessä vedessä. Esiintyjän ei onneksi tarvitse huolehtia ekologisuudesta. Riittää, kun muistaa lajitella roskat kuvauspaikalla.

Kun kuvauspaikat ja esiintyjät ovat löytäneet, aloitan varsinaisen käsikirjoittamisen. Kynttilänvalossa ideat pulpuavat vuolaina. Sitten muistan, että ekotuotannossa käsikirjoitetaan taloudellisesti. Kill your darlings – ei turhaa kuvaa.

Karsin pois pitkän, pateettisen balettikohtauksen ja kuvan, jossa tyttö ryömii tulvivassa putkessa. Ekologisuus tiivistää elokuvan taiteellista ilmaisua. Tai ainakin pelastaa esiintyjän hukkumiselta.

Ympäristö – estetiikka 1-1

Kolmas erä: Puvustus ja rekvisiitta

Luomukahvilassa puvustaja Kaisa esittelee kun-
nianhimoisen suunnitelmansa. Wilman vaaleanpunainen juhlamekko ommellaan kirpputorin verhokankaista ja värjätään punajuurella.

Pari viikkoa ennen kuvauksia Kaisa soittaa uupuneena. Punajuuri ei suostu tarttumaan verhokankaiden keinokuituun. Juhlamekon alaosa muistuttaa valkoista mummonkammarin verhoa, vaikka vaaleanpunainen olisi kohtauksen teemaväri. Pakotan Kaisan ostamaan kaupasta synteettistä väriainetta.

Kämppis avaa Kaisan puolesta pesukoneen luukun. Puvustajan uurastus palkitaan: väri on tarttunut, ja mekko näyttää upealta.

Kohtauksen rekvisiitaksi tarvitaan auton alle jäänyt minkki ja eläviä toukkia. Kuulen tuttavasta, joka säilyttää pakastimessa tien varrelta löytöneitä raatoja. Sulatettu minkkiparka on kankea esiintyjä, mutta pääsee kuvausten jälkeen takaisin säilöön tuttavan taiteellisia projekteja varten. Moninkertaista kierrätystä siis!

Samaan aikaan Kaisa ja tuotantoassistentti Maria Vilkki jäljittävät toukkia. Huoltoasemalta voi ostaa pilkkitoukkia, mutta niiden valinnassa pitää olla tarkkana. Pirkanmaalaisen karpäsfarmin

lähitoukkien lisäksi myynnissä on Italiasta lennätettyjä kaukomaan serkkuja. Kaiken kukkuraksi lieroja värjätään trendiväreihin.

Kaisa ja Maria päätyvät ostamaan eläinkaupasta matelijoiden ruokapurkin. Myyjä hieman ihmettelee kun Maria kysyy, voiko toukat vapauttaa marraskuiseen metsään. Päätämme, että ekologisin ratkaisu on palauttaa toukat kuvausten jälkeen liskojen ravinnoksi.

Ympäristö – estetiikka 2-1

Neljäs erä: Kuljetukset

Suunnittelemme kuvauspäivien ajoreitit huolella. Kuvausten energiankulutuksesta suuri osa syntyy suhailusta pakettiautolla ja minibussilla ison kaluston kanssa”, Outi valaisee. Tuotantoassistentti Maiju Jokipolvi lupaa etsiä työryhmän käyttöön sähköauton. Pari päivää ennen kuvauksia Maiju soittaa. Pakettiautoa ei ole löytynyt, mutta kolarikohtaus voidaan kuvata Tampereen kaupungin sähköisessä henkilöautossa.

Ehdin jo riemuista kunnes kuulen, että sähköauto on kauttaaltaan mainosteippien peitossa. Teipit näkyisivät ikävästi kuvassa. Raskain sydämin valitsen estetiikan ja Maijun perheeltä lainatun Berlingon.

Ympäristö-estetiikka 0-1

Viides erä: Maskeeraus

H-hetki lähestyy. Saavumme illan hämärtäessä Pispalan uittotunneliin, ensimmäiselle kuvauspaikalle. Näsijärvi hohtaa pakkasillan maagista valoa. Wilma näyttää kierrätysmekossaan kruununprinsessalta.

Luomumeikit olisivat kalliita, joten Wilma on maskeerattu koulun meikeillä. Meikkilaukua täydentämään löytyy sentään yksi puhdas luonnontuote. Poikaystävän isä on tuonut pari ämpärillistä savea pihansa poraustyömaalta. Roiskimme Kaisan kanssa savivelliä Wilman helmaan ja saamme aikaan ekologisen zombie-lookin.

Ympäristö – estetiikka 1-1

Kuudes erä: Kuvaukset

Kamera käy. Uittotunnelin kylmyys yllättää meidät. Wilma alkaa hihattomassa mekossaan hytistä jo ensimmäisten ottojen jälkeen. Assistenttitytöt syöksyvät lämmittämään avaruushuovalla illan tähteä. Hyinen ilma pakottaa ainakin taloudelliseen kuvaamiseen. Puolet suunnitellusta putoaa pois, ja kohtaus saadaan purkkiin ennätysajassa.

Ruokatauolla silmäilen kasvispastaa mutustavaa työryhmää. Osa porukasta on muistanut tuoda kestoastiat. Ylimääräisiä astioita on onneksi varattu mukaan ja jätteet lajitellaan mahdollisesta.

Cateringvastaava Maria Vilkki harmittelee, ettei ylijäämäleipien hakeminen leipomosta mennyt aivan tyylipuhtaasti. ”Avulias henkilökunta oli yksittäispakannut jokaisen leivän muovisiin. Ensi kerralla tämän muistaa kieltää jo puhelimessa”, Maria huokaa.

Ruokatauon jälkeen jatkamme vielä öiselle Eerolansuorantielle kuvaamaan kolarikohtauksen. Valoryhmää on jännittänyt, riittääkö energiatehokkaiden led-lamppujen valovoima yökuvauksissa. Olen luvannut, että generaattoria ja

“EKOLOGISUUS TIIVISTÄÄ TAITEELLISTA ILMAISUA. TAI AINAKIN PELASTAA ESIINTYJÄN HUKKUMISELTA.”

tavallisia lamppuja saa käyttää, jos kuvassa on liikaa kohinaa.

Kaikkien iloksi valoteho saadaan riittämään. Wilma istuu takapenkillä, ja pysäytettyä autoa keikuttamalla luodaan vaikutelma liikkeestä. Yllätyn, miten aidon näköisiä autojen valokiiloja ledien ja peilin avulla voi heijastaa.

Ympäristö – estetiikka 2-1

/

Tällä kertaa ympäristön ja estetiikan kamppailu päättyi tasapelilukemin 7-7. Nälkä kasvaa punajuuren kanssa painiessa. Nuokun minibussin takapenkillä ja teen päätöksen. Seuraava elokuvani on vielä vihreämpi.

Valloittaako Vihreä tuotantomalli pian Suomen? ”Ekologinen ajattelu toimii pienissä tuotannoissa. Pitkien elokuvien valokalusto vaatii enemmän virtaa ja generaattoriauto”, ammattikentällä työskennellyt valomies Marko naurahtaa.

”Voihan olla, että vanhat toimintatavat muuttuvat vähitellen. Syntyy uusi ammattiryhmä: ledimies.”

Marko muistuttaa, että elokuvan ympäristöystävällisyys on tuottajasta kiinni. ”Jos tuotantoporas hoitaa järjestelyt, niin kyllä vanhat jäärätkin oppivat syömään kestoastioista.”

Henna Laininen decided to make an environmental friendly film with her team. They filmed *The Sacrifice*, a 10-minute work about the relation between human and nature. *The Sacrifice* takes part in developing a Green Production Plan in Tampere University of Applied Sciences. The battle between environment and aesthetics demanded inventive mind and nerves of steel. Finally, both environment and aesthetics won.

Opas ympäristöystävällisempään elokuvantekemiseen:
www.ema-online.org/wp-content/uploads/2012/01/ema_green_seal_guidelines_2009.pdf

KATU- GALLUP

MEIDÄN VAI TEIDÄN TAIDE?

TEKSTI JA KUVAT Heidi Hemmilä ja Laura Impola

MIKÄ ON PARAS NÄKEMÄSI TAIDETEOS? ONKO TAIDE TÄRKEÄÄ?

TUULA AHLBLAD:
"SE ON KAUNISTA JA
SAA YLEISÖN HYVÄLLE
TUULELLE. SE ON SELLAISTA
HENKISTÄ PÄÄOMAA. SE ON
VARMAAN TÄRKEIN ASIA
JA ANTAA PALJON NIILLE,
JOTKA ITSE HARRASTAVAT
TAIDETTA."

ERKKI
KEMPPAINEN
"FEDERICO FELLININ
ELOKUVA LA STRADA."

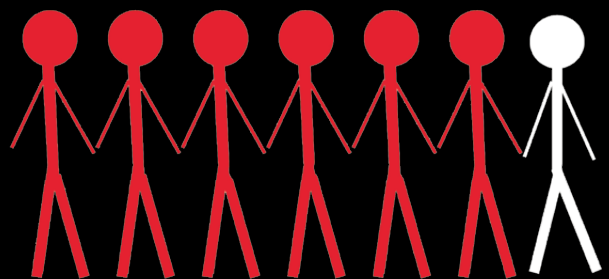
LIISA TIUKKA:
"SÄÄSTÖPANKISSA ON
ORVOKKIMAALAUUS. SE ON
KOKO SEINÄN PITUINEN ISO
MAALAUUS. NE ORVOKIT ON
IHAN LUONNOLLISIA SIINÄ."

ANTON
MÄKINEN:
"EN OSAA SANOA"

Sanasta nykytaide on tullut usealle abstrakti möykky. Se yhdistyy kissantappamiseen ja kymppitonnin hintaisiin, punaviinitahroja muistuttaviin roiskeisiin kankaalla. Taidegallerioiden ovet pysyvät suurimmalle osalle suljettuina, vaikkei kukaan niitä ole koskaan sulkenutkaan. Ilkka Malmberg toteaa Helsingin Sanomien Kuukausiliitteessä 5.1.2013 julkaistussa kirjoituksessaan Suomalaisten enemmistö: "Suurin osa suomalaisista ei käy vuoden aikana teatterissa eikä taidenäyttelyssä. Konsertissa käy, se ero on vuoteen 1992 verrattuna. Syyksi epäillään festareita ja jättikonsertteja."

Onko taide tosiaan vain turhaa herkistelyä raskaantönratajien harteilla? Halusimme tietää, mikä paikka taiteella on suomalaisten mielessä ja arjessa. Päätimme tehdä pari haastattelua ja leikkimielisen katugallupin. Kysyimme kadulla vastaantulijoilta kysymyksiä, kuten mitä taide merkitsee sinulle, tai mitä kuvataiteilija tekee työkseen?

Sanat punaviini ja oikea ammatti nousivat myös esille, mutta iloiseksi yllätykseksi suurin osa haastatelluista oli joskus vaikuttanut taidekokemuksesta tai ainakin piti käsillä tekemistä tärkeänä.

Kuusi seitsemästä piti taidetta tärkeänä.

TEUVO UURAMO
Kauppahalli

Seuraatko taidetta?

Jonkin verran. Vapriikissa olin juuri kättelemassa edenneen hyvän ystäväni Pekka Marjamäen muistonäyttelyä. Hän oli Suomen ehkä menestyksekkäin jääkiekkoilija. Siellä oli samassa meidän Superstars ry:n 40-vuotisjuhla, jota jatkettiin Finlaysonin Pikkupalatsissa.

Osaatko kuvailla taiteilijan työnkuvaa?

Työ lähtee inspiraatiosta ja sisäisestä tunteesta. Se on se palo tehdä sitä asiaa. Taiteilijalle haastavaa on varmaan se, että osaa myydä itsensä hyvin.

Mikä on paras näkemäsi taideteos?

Sibelius-monumentti. Musiikin kautta taideteos on syntynyt. Sibeliuksen musiikki puhuttelee minua. Suorastaan joskus kyynelehdin kun kuuntelen Sibeliuksia. Kun löysin Eino Leinon runot, en meinannut pysyä housuissani. Kaikki se teksti on käsittämätöntä. Eihän se teksti tule häneltä itseltään vaan tuolta jostain, sanotaan nyt vaikka että Jumalalta tai Luojalta.

Onko taide tärkeää?

Kyllä se tänä päivänä on. Olkoon sitten musiikki, runous tai vaikka tanssi. Taide on kaiken kaikkiaan vapauttavaa, ja se balansoi omaa tilaamme tässä hetkessä.

LAURI JÄRVINEN
Koskikeskus

Seuraatko taidetta?

Riippuu vähä mikä luokitellaan taiteeksi. Ehkä enemmänkin musiikki kiinnostaa ja räp-musiikki.

Osaatko kuvailla taiteilijan työnkuvaa?

Haastavaa ja varmaan aika pitkäväiteistä.

Mikä on paras näkemäsi taideteos?

Varmaan graffitit.

Onko taide tärkeää?

On kai. Itse teen musaa. Tietokoneella taustoja biiseihin, mut se on enemmänkin harrastus. Perustan ehkä tulevaisuudessa automaalaamon, kun opiskelen sitä alaa. Meinaan erikoistua tekemään kuviomaalauksia autoihin. Asiakas pyytää, mitä haluaa, ja se toteutetaan. Kyllä siinä pitää osata suunnitella, mut en kyllä osaa enää varmaan piirtää tikku-ukkoakaan.

ANNE ALALANTELA

- SYNTYNYT 1978
- VALMISTUI 2001 LASIARTESAANIKSI
- NÄYTTELYISSÄ ESILLÄ VIDEOITA, LASITÖITÄ, MOSAIIKKEJA, MARIONETTEJA, PIIRUSTUKSIA, MAALAUKSIA JA VEISTOKSIA
- KESÄLLÄ 2012 VIKKINSAARESSA OLI ESILLÄ HÄNEN MAALAUSSINSTALLAATIO IKUINEN KESÄGALLERIA
- HIMONA KIRJAT SIITÄ LÄHTIEN KUN OPPI LUKEMAAN
- BORN 1978
- FROM THE AGE OF SEVEN SHE HAS HAD A PASSION FOR BOOKS
- IN 2001 ANNE GRADUATED TO GLASS ARTISAN
- SHE HAS HAD VIDEOS, GLASSWORKS, MOSAICS, MARIONETTES, DRAWINGS, PAINTINGS AND SCULPTURES IN DIFFERENT EXHIBITIONS.
- IN THE SUMMER OF 2012 HER INSTALLATION OF PAINTINGS "EVERLASTING SUMMER GALLERY" WAS ON DISPLAY AT VIKKINSAAARI

LIHATISKI / MEAT COUNTER

maalauksia / paintings

Lihaa on vaikea käsittää. Sen lisäksi että itse ihmisinä olemme lihallisia, lihaa on myös lautasillamme. Lihaa on vaikea yhdistää elävään eläimeen, tappamiseen ja eläimelliseen itsessämme. Ihmiset ovat sivistyneitä, rauhaa rakentavia, rakkaudellisia – ja julmia. Sama ihminen voi rakastaa koiransa ja himoita porsaan paistia, eikä siinä ole mitään epänormaalia.

Ennen 1900-lukua ei ollut lihan tehotuotantoa. Vanhoissa asetelmamaalauksissa kuolleilla eläimillä on turkki, höyhenet ja jopa silmät paikoillaan. Ihannoitua maaseutua kuvaavissa pastoraalimaalauksissa paimenet istuvat laumoineen idyllisissä maisemissa. Ihmisen suhde syötäviin eläimiin on selvästi erilainen kuin nykyään.

Millainen olisi nykyajan pastoraalimaisema? Onko se tehdashalli, jossa eläimistä välittävä tuottaja tarkistaa laitteitaan? Onko se televisiossa pyörivä mainos, jossa mies kulkee lehmälauman halki lausuen: "Täällä lehmät eivät ole vain numeroita, ne ovat perheenjäseniä"?

Maalaan lihaa, uudenlaista kulttuurimaisemaa ja antipastoraalista näkymää. Kuvasta puuttuu paimen, eläin on unohdettu ja taivaanranta vaihtunut kaupan lihatiskin valoksi.

/

I paint meat, a new kind of cultural landscape and an anti-pastoral view.

In that vision the shepherd is absent, the animal is forgotten and the horizon has changed into the light of a meat counter.

American Dream, 2012
öljy kankaalle / oil on canvas
55cm x 55cm

RIIKKA GRÖNDAHL

- SYNTYNYT KUUMANA KESÄYÖNÄ 1989
- TYÖSKENTELEE VIDEOTAITEEN PARISSA
- HALUSI LAPSENA OLLA UUTISANKKURI
- HIMONA ABSOLUUTTINEN TOTUUS
- BORN ON A HOT SUMMER NIGHT 1989
- WORKS WITH VIDEO ART
- AS A CHILD WANTED TO BE A NEWS READER
- PASSION FOR ABSOLUTE TRUTH

JARI JA MINÄ / JARI AND ME *videoteos / video art*

Teos on dokumentti kahdesta ystävästä. /
Jari on avoin ja äärimmäinen ihminen,
minä sulkeutunut ja tavallinen.

-Mitä sä mietit?

-Emmä tiää.

-Onks kaikki ihan hyvin?

-Emmä tiää.

-No yritä kertoa. Sano jotain.

-Emmä tiää mitä sanoo.

-Mitä sä haluat sanoo?

-Emmä tiää.

*This is a documentary film about two
friends. Jari is an open and extreme
person, I'm reserved and ordinary.*

-What are you thinking?

-I don't know.

-Are you alright?

-I don't know

-Well try to explain. Say something.

-I don't know what to say.

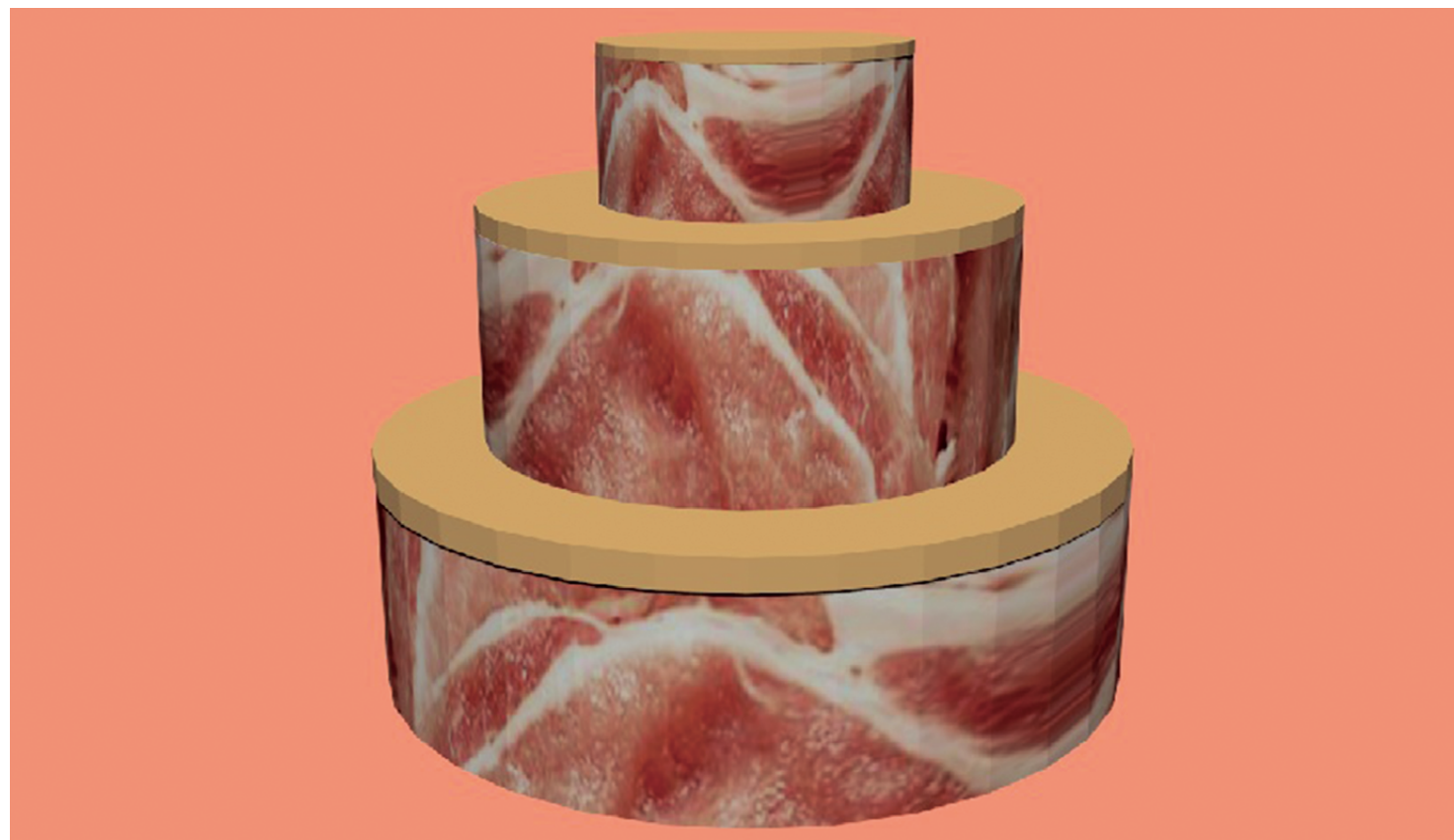
-What do you want to say?

-I don't know.

Kiitokset: Jari Juvani, Dimitri Okulov

HEIDI HEMMILÄ

- UUELLEENSYNTYNYT SIGMUND FREUD TAI JOKU FREUDIN POTILAISTA
- EI OLE SE, JOKSI HÄNTÄ LUULET
- KUORII ERI TEKNIKOISTA KERMAKAKUN PÄÄLTÄ JA KOKOAA NE KOLLAASIKSI
- HIMONA JO KESKUUDESTAMME POISTUNEET
- RE-BORN SIGMUND FREUD OR SOMEONE OF HIS PATIENTS
- SHE IS NOT THE ONE YOU THINK SHE IS
- USES COLLAGE TECHNIQUE
- PASSION FOR THE PASSION OF THE CHRIST -MOVIE

SADAN VUODEN KAKKU

installaatio / installation

Teokseni ovat kansantajuista mystiikkaa. / Kuvakieli on tuttua, mutta tarina järjetön. Pelaa assosiaatioilla ja lypsän teemasta jokaisen mielikuvan irti. Se on sellaista tarta pä tarta, more is more -tyylistä juttua – mitä kaksimielisempää settiä, sen parempaa.

Lopputyössäni yhdistän videota ja 3-D -mallinnusta sekä veistoa, jotta lopputulos olisi mahdollisimman kolmiulotteinen.

My art is like a piece of cake. Easy to eat, but hard to swallow. In Finland we have this expression "many cake is beautiful from the outside". And as you can see it means that something beautiful can be ugly from inside. That fits also to my art pieces. So enjoy and blow all the candles of my cake, and make a wish that you don't have to blow me.

LAURA IMPOLA

- SYNTYI PORISSA 1988.
- KÄVI PERUSKOULUNSA MUSIIKKILUOKALLA
- VALMISTUI NEULEARTESAANIKSI SATAKUNNAN KÄSI- JA TAIDETEollisuusoppilaitoksesta 2007 LUOKKANSÄ AINOANA OPISELIJANA.
- ON HARRASTANUT TEATTERIA YLI KÄMMENEN VUOTTA, KUULUU NYKYISIN TAMPEREEN YLIOPIILASTEATTERIN TAITTEELLISEEN JOHTOON.
- HIMONA NUKKUMINEN. PYSTYY SIIHEN LÄHES MISSÄ TAHANSA JA MIELELLÄÄN YLI 10 TUNTIA YÖSSÄ.
- BORN 1988 IN PORI.
- STUDIED IN MUSIC ORIENTED CLASS AT COMPREHENSIVE SCHOOL.
- ARTISAN, SATAKUNTA INSTITUTE OF ARTS AND CRAFTS, 2007.
- HAS BEEN PART OF THE THEATRE WORLD OVER A DECADE AND IS NOW PART OF THE ARTISTIC MANAGEMENT OF TAMPERE STUDENT THEATRE.
- PASSION FOR SLEEPING. CAN SLEEP ALMOST ANYWHERE AND OVER 10 HOUR AT NIGHT.

STAND BY

kierrätysveistos / sculpture from recycled materials

Tehokkuus, hyödyllisyys, ajanhallinta, unettomuus. /

Väsymys on yleinen ja yhteiskunnan kannalta huomattava ongelma. Se on liikenneturvan mukaan joka viidennen kuolemaan johtaneen liikenneonnettomuuden syy. Unettoman ihmisen toimintakyky heikkenee ja onnettomuusalttius kasvaa. Ihminen tarvitsee riittävästi hyvää unta voidakseen toimia tehokkaasti. Yhteiskunta tarvitsee tehokkaita toimijoita. Tehokkuus aiheuttaa stressiä, stressi aiheuttaa unettomuutta, unettomuus onnettomuutta.

Anna meille meidän joka-aamuinen kahvimme, ja anna meille meidän syntimme anteeksi.

Management, time management, time, tired

Tiredness is a huge problem of our society. We are so tired. We are tired to be in control of our own lives. We are supposed to be efficient and useful material of society. We are supposed to manage the world but now we are just barely managing to sleepwalk through the next day.

Thank God we have coffee!

J.A. JUVANI

- SYNTYNYT 1988, LAPPILAINEN KUVATAITEILIJJA
- ASUU JA TYÖSKENTELEE TÄLLÄ HETKELLÄ TAMPEREELLA
- PÄÄASIAALLISIA TYÖVÄLINEITÄ VIDEO, VALOKUVA JA KUVANVEISTO
- LAPSENA HÄNEN IDOLINSA OLI PIENEN MERENNEIDON URSULA
- HIMONA KIMALTAVAT ASIAT
- BORN IN 1988, IS VISUAL ARTIST, ORIGINALLY FROM LAPLAND, FINLAND
- CURRENNTLY LIVES AND WORKS IN TAMPERE, FINLAND
- HIS MAIN MEDIA ARE VIDEO, PHOTOGRAPHY AND SCULPTING
- AS A CHILD HIS IDOL WAS URSULA FROM LITTLE MERMAID
- PASSION FOR SHINY THINGS

jajuvani.wordpress.com

SURVIVAL KIT *esinekollaasi / object collage*

Haalin tuhansia nuppineuloja, mustat nahkahanskat, nallen, monta pakettia laastareita, koeputkia, värikkäitä höyheniä, kahluusaappaat, liimaa, glitteriä ja tusseja. Jotain on tehtävä myös vanhasta t-paidastani.

Älä huoli, tiedän mitä olen tekemässä, mutta en ole siitä lainkaan varma. Kokeilen, ja jos se ei toimi, on tehtävä jotain muuta. Sama ajatus pätee myös selviytymiseen.

/

I collect thousands of pins, a pair of black leather gloves, packages of band aid, a teddy bear, test tubes, colorful feathers, waders, glue, glitter and markers. Also I have to make something out of my old t-shirt.

Don't worry, I know what I'm doing though I'm not entirely sure about it. I've got to try. If it doesn't work I need to do something else instead. Same idea applies to surviving as well.

SINI SOFAI KUJALA

- SYNTYNYT 1989 VAASASSA
- VÄLINEÄ VEISTO, SUURENNUS, TOISTO
- SEURAAVANA PROJEKTINA KARKKIRASIA
- HYMYKUOPAT MOLEMMISSA POSKISSA
- HIMONA ERIKOISTEN ELÄINTEN, HYÖNTEISTEN JA MEREN TUTKIMINEN
- BORN IN VAASA 1989
- MEDIUM IS SCULPTURE, ENLARGEMENT, REPETITION
- NEXT PROJECT IS A CANDY BOX
- HAS DIMPLES IN BOTH CHEEKS
- PASSION FOR EXPLORING PECULIAR ANIMALS, INSECTS AND OCEANS

sinisofai.fi

LOUKKU / TRAP

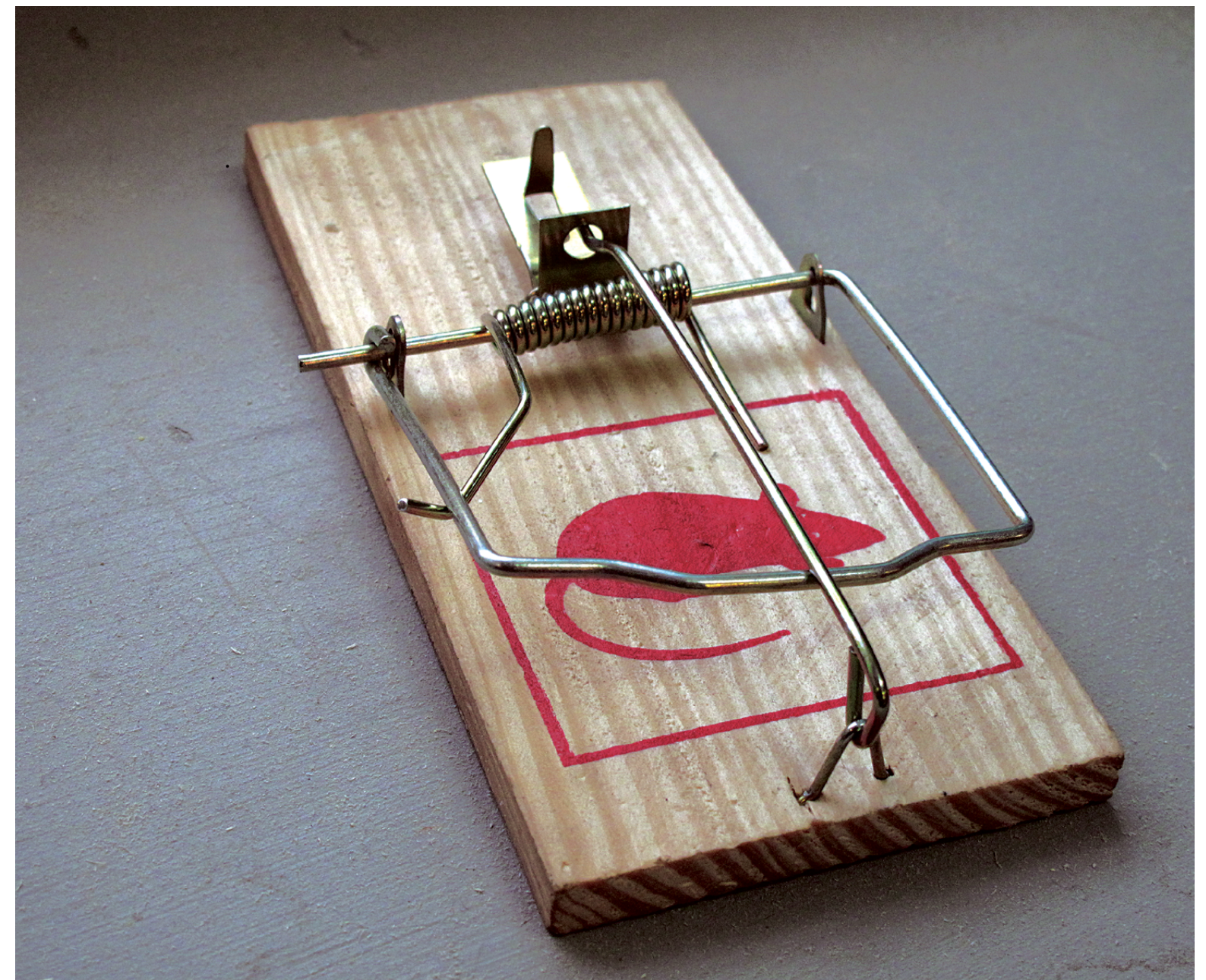
veistosinstallatio / sculpture installation

Lapsena opin, ettei kannata laittaa kättään kuumalle liedelle. Kielloista huolimatta uteliaisuus vei voiton, ja itku tuli. Samanlainen houkutus on viritetyssä hiirenloukussa, se viehättelee koskemaan ja kokeilemaan. Ympärillä on muistutuksia, jotka sanovat ”älä koske taideteoksiin”, ja tiedämme lounkun räpsähtävän kivuliaasti sormille. Silti kutkuttaa kokeilla.

Houkutus on usein tarpeeksi suuri, sen takia olen valinnut taiteilijan uran. Unohdan alan epävarmuuden ja vaativuuden, keskityn kokeilemaan ja kokemaan itse. Jos tällä kertaa käteni ei palaakaan.

/

When I was a child, I burned my hand on a hot stove. Like a cat killed by its own curiosity, I got carried away with the danger and temptation. I'm not a child anymore but still I want to experiment and see things myself. Though art is challenging and cranky, I want to try and see if my hand still gets burned.

Luonnoskuva teoksesta Loukku / Sketch for Loukku

JENNI KUOPPALA

- SYNTYNYT 1985 TAMPEREELLA
- VALMISTUNUT YLIOPPILAAKSI TAMMERKOSKEN KUVATAIDELUKIOSTA
- OPISKELLUT AIEMMIN TEKSTILI- JA VAATETUSTEKNIKKAA
- KUVATAITEESSA YHTEISÖLLISET PROJEKTIT KINNOSTAVAT, TEKNIKKANA MIELUISIN MAALAU
- KULTTUURIPOLITIikka, -HALLINTO JA TAITEEN TUOTTAMINEN
- MAHDOLLISIA SUUNTAUKSIA URALLE
- HIMONA PAREMPI MAAILMA, HERNARI JA HIILARIT
- BORN IN TAMPERE 1985
- GRADUATED FROM TAMMERKOSKI UPPER SECONDARY SCHOOL OF ART
- STUDIED ALSO TEXTILE AND CLOTHING TECHNOLOGY
- INTERESTED IN COMMUNITY ART, LOVES PAINTING
- ART PRODUCTION CULTURE POLITICS AND ADMINISTRATION POSSIBLE CAREER OPTIONS
- PASSION FOR THE BETTER WORLD, PEA SOUP AND CARBS

sarja maalauksia / series of paintings

Löysin onnen vapaudesta ja takertumattomuudesta. Opin rakastamaan kuin Jeesus ja tulin nöyräksi ja viisaaksi kuin Buddha.

Maalaan kuvaa ihmisenä olemisen monimuotoisuudesta. Mielessä on tuhat eri tasoa, ja jokaisessa niistä elää suurperhe ja lemmikki. Vaihdamme olemustamme jopa hetkittäin.

/

I have found happiness in freedom. I have learned to love like Jesus and I have become humble like Buddha.

In my paintings I explore the diversity of human mind.

KUVA Osku Leinonen

HENNA LAININEN

- SYNTYNYT 1980 ESPOOSSA, ASUU JA TYÖSKENTELEE TAMPEREELLA.
- TEKEE YHTEISÖ-, YMPÄRISTÖ- JA VIDEOTAIDETTA: KIPINÖIVIÄ TAPAHTUMIA JA HITAITA MIELENMATKOJA.
- HALUAA TÖILLÄÄN YMMÄRTÄÄ IHMISEN JA YMPÄRISTÖN SUHDETTA. KIINNOSTUNUT TULEVAISUUSKUVISTA JA TOISISTA TIETOISUUDEN TASOISTA.
- VUONNA 2011 HENNA TUOTTI TULEVAISUUSKYLÄ-TAPAHTUMAN TAMPEREEN KESKUSTORILLE. TULEVAISUUDEN TUTKIMUKSEN SEURA NIMESI TAPAHTUMAN VUODEN TULEVAISUUSTEOKSI.
- OPETTAA KIRJOITTAMISTA SANATAIDEYHDISTYS YÖSTÄJÄSSÄ. TERÄSTÄÄ NÄKÖKYKYÄÄN KIRJOITTAMALLA RUNOJA.
- HIMONA LEIRITULET. HARRASTAA KANSANPERINNETTÄ JUURIELO RY:SSÄ.

- BORN IN ESPOO 1980, LIVES AND WORKS IN TAMPERE.
- HENNA MAKES COMMUNITY, ENVIROMENTAL AND VIDEO ART: SPARKLING HAPPENINGS AND CALM TRAVELS INTO THE MIND.
- THROUGH HER WORK SHE AIMS TO UNDERSTAND THE RELATION BETWEEN HUMAN AND NATURE. SHE IS INTERESTED IN VARIOUS VIEWS OF THE FUTURE AND DIFFERENT LEVELS OF CONSCIOUSNESS.
- IN 2011 HENNA PRODUCED THE FUTURE VILLAGE -HAPPENING IN TAMPERE CENTRAL SQUARE. THE FINNISH SOCIETY OF FUTURES STUDIES RECOGNIZED IT AS THE ACT FOR THE FUTURE 2011.
- SHE TEACHES WRITING IN THE CREATIVE WRITING ASSOCIATION SANATAIDEYHDISTYS YÖSTÄJÄ. POEMS HELP HER TO STRAIN HER EYES.
- HER PASSION ARE CAMPFIRES. SHE IS A MEMBER OF THE FOLKLORE ASSOCIATION JUURIELO RY.

hennalaininen.net

UHRI / THE SACRIFICE videoteos / video art

Uhri on runoelma ihmisen ja ympäristön suhteesta. Esihistoriallinen ihminen otti metsästä vain tarvitsemansa ja antoi vastalahjaksi uhrin. Kulkija ymmärsi olevansa osa luonnon kiertoa, pieni kallioiden mitta-kaavassa.

Meidän aikamme näkee yksilön suurena ja erillisenä. Minäkeskeisen ajattelun uhri on ihminen itse, kun ympäristö muuttuu elinkelvottomaksi.

Olisiko minän palvomisesta luopuminen se teko, jolla ihmisen ja ympäristön tasapaino palautuu?

Uhri osallistuu Vihreän tuotantomallin kehittämiseen Tampereen Ammattikorkeakoulussa. Tavoitteena on testata, mitä haasteita liittyy ympäristöystävälliseen elokuvantekemiseen. Tuotannossa suositettiin ekologisia valintoja: vähennettiin jätteen määrää, kierrätettiin materiaalit, minimoitiin ajomatkat ja laitteiden energiankulutus.

/

The Sacrifice takes part in developing the Green Production Plan in Tampere University of Applied Sciences. The aim is to test the challenges of making an environmentally friendly film. Ecological choices were preferred in the production. The production team decreased the amount of waste, recycled the materials and minimized the driving kilometres and the use of energy.

Tuottaja, ohjaaja, käsikirjoittaja / Producer, director, screenwriter: Henna Laininen
Metsästäjä / Hunter: Jukka Saikkonen
Tyttö juhlamekossa / Girl in the pink dress: Wilma Seppälä
Pikkutyttö / Little girl: Wenla Toivo
Mies kasvihuoneessa / Man in the greenhouse: Osku Leinonen
Nainen kasvihuoneessa / Woman in the greenhouse: Maria Salangina
Kuvaaja / Director of photography: Turikka Tervonen
Äänisuunnittelijat / Sound designers: Niilo Paukkunen, Joni Huttunen
Valaisija / Gaffer: Marko Ijas
Puvustaja, rekvisiitööri, maskeeraaja / Costume designer, property master, make-up artist: Kaisa Pohjola
Leikkaaja / Film editor: Emmi Myllärinen
Tuotantoassistentit / Production assistants: Maiju Jokipolvi, Maria Vilkki
Apulaisohjaaja / First assistant director: Maiju Jokipolvi
Kuvassistentit / Camera assistants: Joonas Kirjavainen, Tomi Sepänmaa
Best boy / Best boy: Akira Seppänen
Valomies / Grip, electrician: Henri Jaaksola
Kuvaussihteerit / Script supervisors: Eleonoora Rinnekangas, Rosa Vasara, Kaisa Pohjola
Ympäristövastaava / Green Production Supervisor: Outi Hartikainen
Catering, still-kuvaaja / Catering, still photographer: Maria Vilkki
Värimäärittely / Color grading: Turikka Tervonen

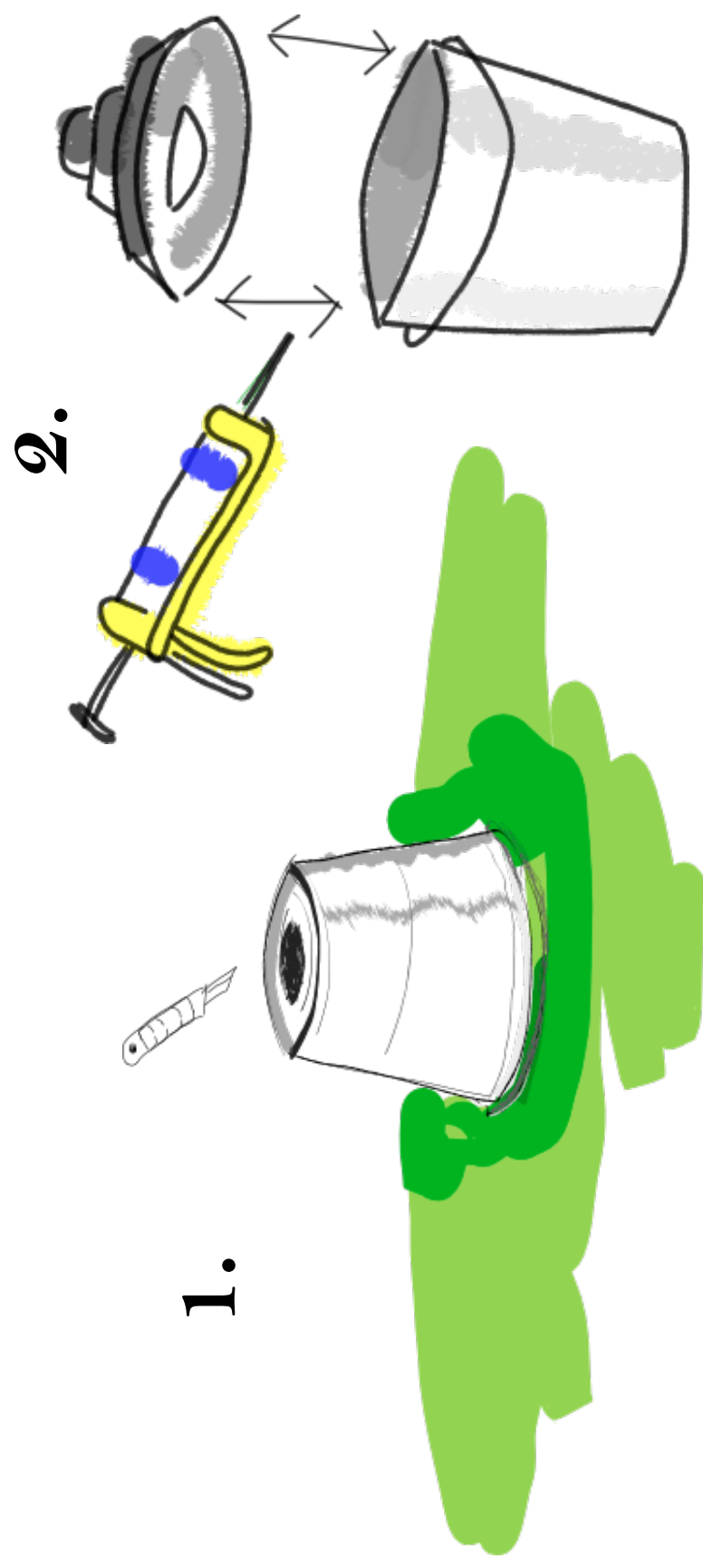

NÄIN TEET TAIDETTA KOTISI / THIS IS HOW YOU MAKE ART AT HOME

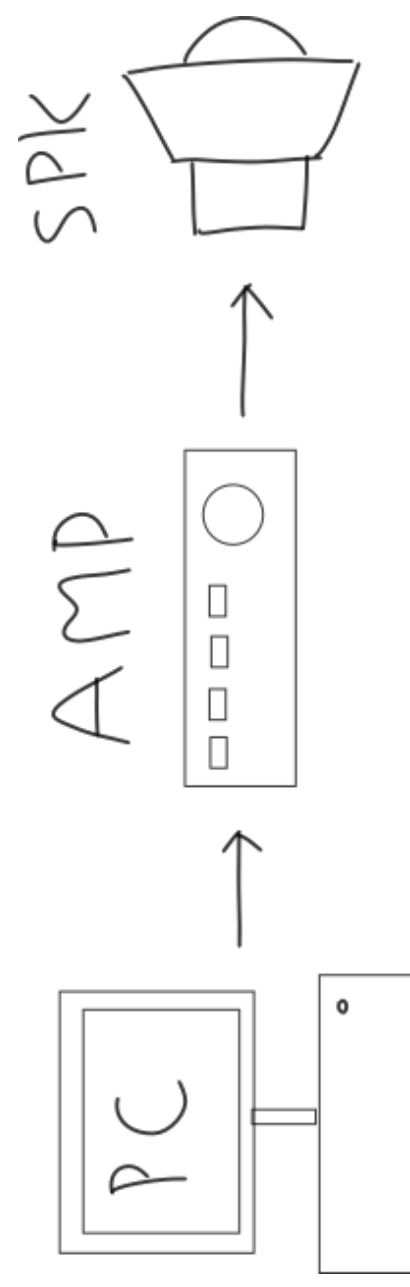
Ismo Torvinen

TARVIKKEET:

- 12" kaiutin
- vahvistin
- silikonია
- 10l ämpäri tai astia, jonka suuaukko on 12"
- savukone
- lämpöä kestävä putki
- tietokone
- plugijohdo

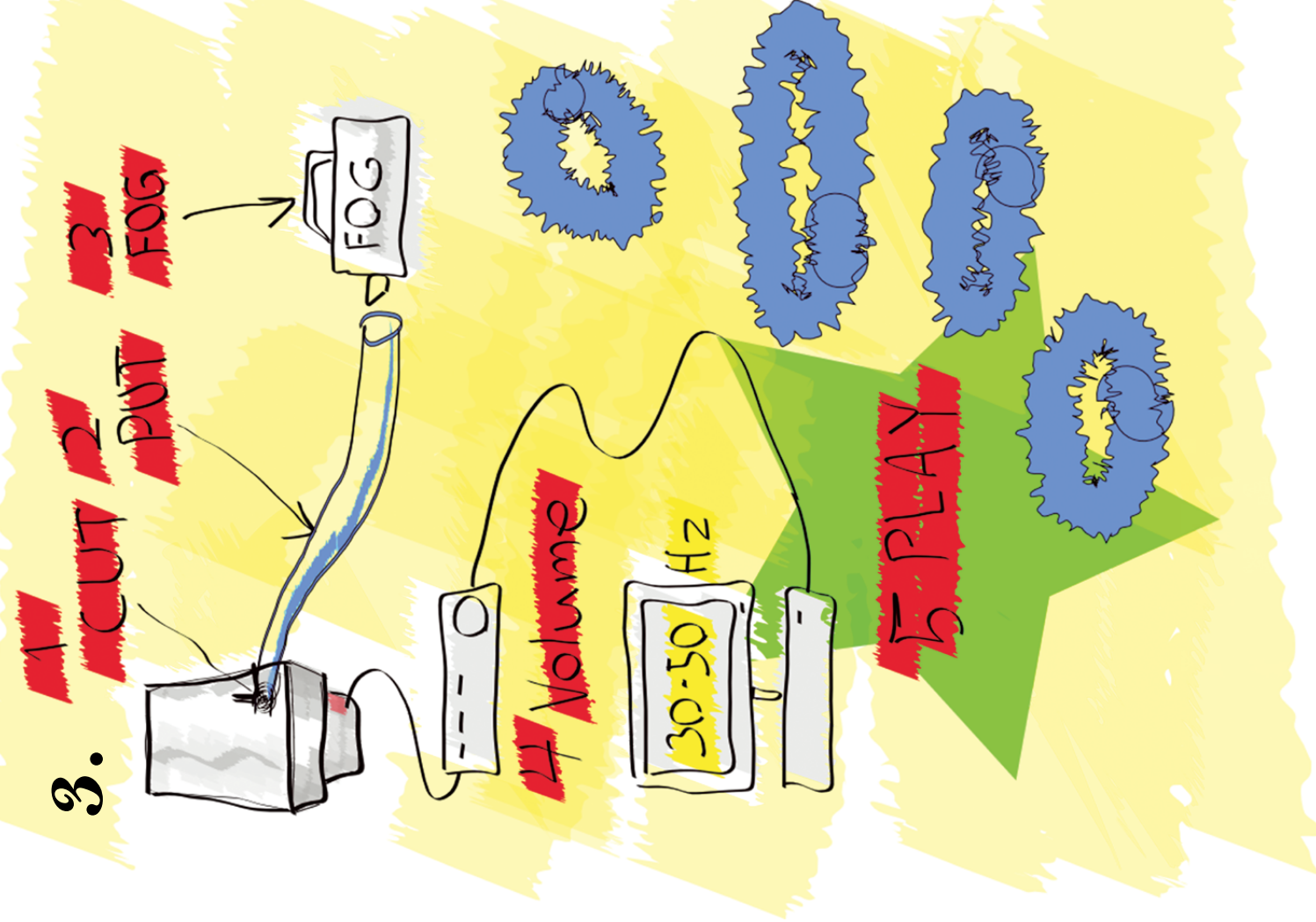

4.

OHJEET:

1. Leikkaa ämpärin pohjaan reikä, jonka halkaisija on 1/3 pohjan halkaisijasta.
2. Kiinnitä kaiutin ämpärin suulle tiiviisti silikonilla.
3. Leikkaa putken kokoinen aukko ämpärin kylkeen. Liitä putki reikään. Syötä putkeen savua savukoneella.
Tilkitse silikonilla ämpärin ja kaiuttimen reuna uudelleen savutiiviiksi. Odota, että silikonit kuivuu.
4. Kytke tietokone, vahvistin ja kaiutin toisiinsa.
5. Säädä tietokoneen ja vahvistimen ääni isolle.
Soita tietokoneelta 30-50 Hz ääntä yhden aallon mittaisena pulssina.

LAURA LAUKKANEN

- SYNTYNYT 1984 IMATRALLA.
- TAIDEHISTORIAN KANDIDAATTI. OPISKELUAIKANAAN EI KÄYNYT KERTAAKAAN ATENEUMISSA TAI KIASMASSA. NYT KÄY MOLEMMISSA SÄÄNNÖLLISESTI.
- EI OLE KOSKAAN MATKUSTANUT LENTOKONEELLA.
- ERIKOISIN TAITEEN OPISKELUN OHELLA HANKITTU TAITO: SAIPPUAKUPLIEN PUHALTAMINEN SUUSTA.
- HIMONA HALLITTU KITSCH JA KOTIMAANMATKAILU.
- BORN 1984 IN IMATRA.
- BACHELOR OF ART HISTORY DURING HER STUDIES DID NOT VISIT THE MUSEUM OF CONTEMPORARY ART KIASMA OR A NATIONAL GALLERY OF FINLAND ATENEUM. NOW GOES BOTH REGULARLY.
- NEVER BEEN ON AN AIRPLANE.
- SPECIAL SKILL LEARNED FOR STUDIES: BLOWING SOAP BUBBLES OUT OF HER MOUTH
- PASSION FOR ELABORATE KITSCH AND FINDING HIDDEN GEMS OF FINLAND.

AINEISTO / MATTER

*tilaan tehty gelatiiniveistos /
site specific gelatine sculpture*

Teoksieni materiaalina käytän puuta, gelatiinia ja itseäni. Tällä kertaa gelatiinia. Gelatiini, liivate, yhdistetään arkiajattelussa elintarvikkeiden hyytelöimiseen. Hyllyvä, tutiseva ja läpikuultava hyytelö on notkuvien juhlapöytien speктаakkeli, pieni ihme, jota ihastellaan ja kauhistellaan. Se tuntuu iholla, vaikka molemmat kädet lepäisivät polvilla.

Mikä tärkeintä: se herättää meissä halun koskea, nostaa käden ja tarttua. Se herättää meissä halun tunnistaa tunnistamaton.

Kun siirrän gelatiinin kotikeittiöstä ja kakkuvuokien ääreltä muualle, limainen, kiinteän ja nesteen välimuoto ei olekaan enää helpo tunnistettava. Hyytelöity puhdas gelatiini muuttaa ja naamioi alkuperänsä, eläinten ruumiit luineen ja nahkoineen. Läpinäkyvyydestään huolimatta materiaali on osa julkisten salaisuksien verkkoa.

Gelatiinia käytetään muun muassa aseteollisuudessa ja takapihojen myytinmurtajien luotitesteissä jäljittelemään kudoksen tiheyttä. Sitä löytää valokuvafilmin pinnalta tai taitoluis-
telijoiden kampauksista hiusgeelinä. Sen käyt-

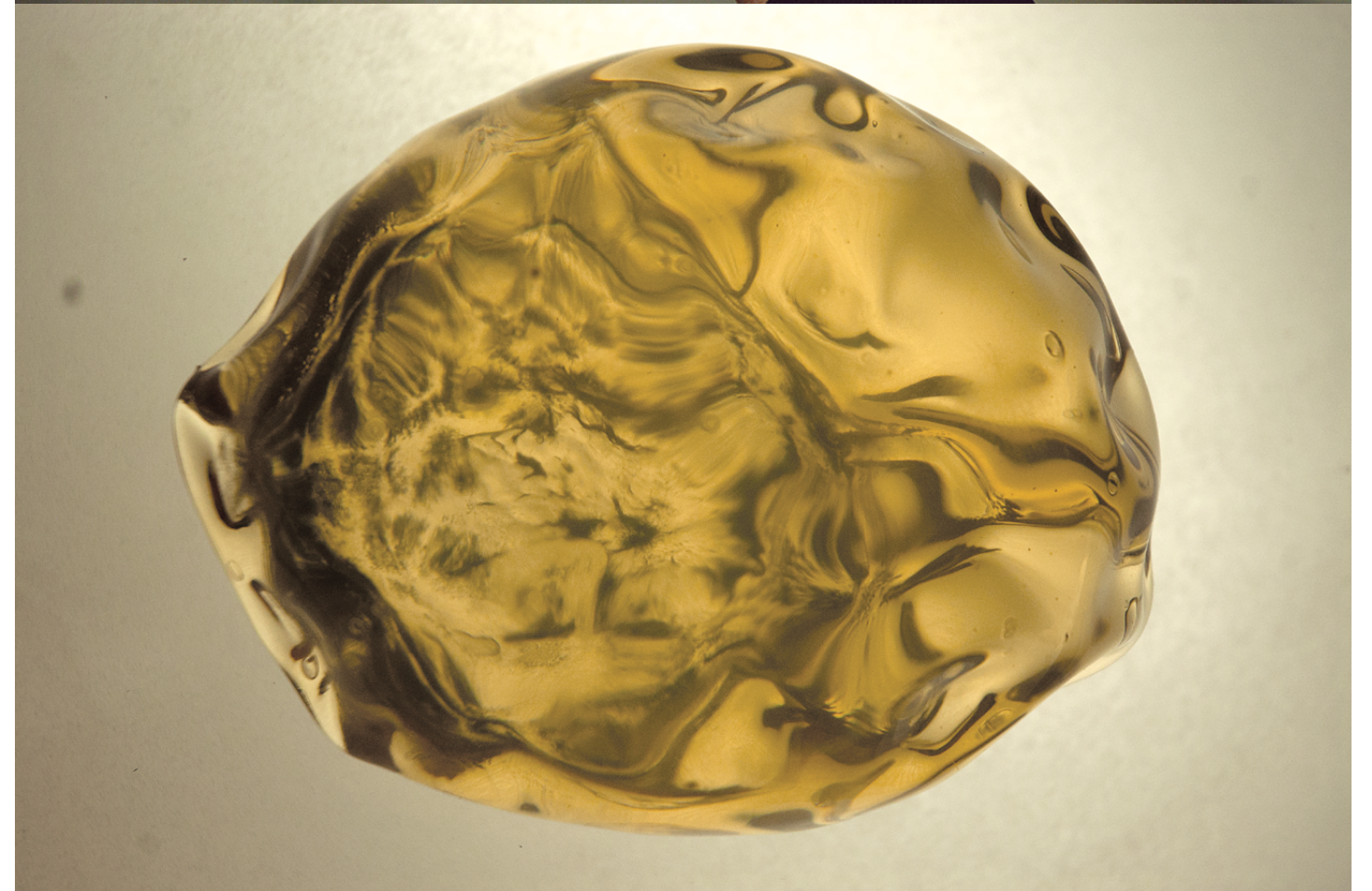
tötarkoitukset ruokkivat mielikuvitusta. Kun gelatiinihyytelö muuttuu veistokseksi, se ei tyrehdytä tiedonjanoamme.

Kun näkö- ja kuuloaisti eivät tuota tarpeeksi informaatiota, turvaudumme tuntoaistiin. Tuntoaisti poistaa etäisyyden katsojan ja kohteen väliltä. Se on tiedonhankinnan ja tunteidenhallinnan työkalu. Se on intiimien ajatusten toteuttamista varten. Kun veistän, se on minua ja teostani varten.

/

We are what we touch. What we touch is not known.

Matter is a site specific gelatine sculpture. Wobbly, slimy and transparent gelatine sculpture has meanings similar to its material qualifications. The work demands attention of our all senses though it escapes the categorization and is eventually left unidentified.

MARI LJOKKOI

- SYNTYNYT 1987 KOTKASSA. MYÖHEMMIN VALINNUT ASUINPAIKAKSEEN HELSINGIN, TAMPEREEN JA DAR ES SALAAMIN.
- PITKÄAIKAINEN HAAVEAMMATTI ON TUTKIMUSMATKAILIJA. OPISKELI ENSIN MAANTIEDETTÄ, MUTTA HUOMASI, ETTÄ SEIKKAILEMINEN ON LUONTEVAMPAA TAITEEN PARISSA.
- KUVAILEE ITSEÄÄN NYKYTAITEEN SEKÄTYÖMIEHEKSI, SILLÄ TAITEEN TEKEMISEN LISÄKSI HÄNTÄ KIINNOSTAVAT TAITEEN TUOTTAMINEN JA KURATOINTI.
- TYÖSKENTELEE KUVANVEISTON, INSTALLAATIOIDEN JA LIIKKUVAN KUVAN KANSSA. USEIN TEOKSET OVAT YHTEISÖTAITEELLISIA.
- HIMONA PAPERIN LEIKKAAMINEN JA TROPIIKIN LÄMPÖ.

- BORN 1987 IN KOTKA. HAS LATER CHOSEN TO LIVE IN HELSINKI, TAMPERE AND DAR ES SALAAM.
- STUDIED FIRST GEOGRAPHY BUT REALIZED THAT REAL ADVENTURES ARE IN THE FIELD OF CONTEMPORARY ART.
- BESIDES BEING ARTIST IS INTERESTED IN CULTURE PRODUCTION AND CURATING.
- WORKS WITH SCULPTURES AND MOVING IMAGE. OFTEN HER ARTWORKS INCLUDE COMMUNITY ART.
- PASSION FOR CUTTING PAPER AND FEELING TROPICAL BREEZE.

KALEVALA 2.0 / THE STORY OF MY TRIBE

videoteos / video art

Vietin puoli vuotta vaihto-opiskelijana Tansaniassa. Täyttäessäni virallisia lomakkeita törmäsin kysymykseen, mihin heimoon kuulun. Mietin, mitä suomalaisen pitäisi siihen vastata. Aloin pohtia, mihin heimoon kuulun. Sukunimeni tulee Karjalasta, mutta en tiedä karjalaisesta kulttuurista mitään. Yhtenä yönä maatessani torakoilta suojaavan hyttysverkon alla kuunnellen sammakoiden hämmäntävän äänestä kurlausta halusin tietää, kuinka nopeasti perinteet voivat katketa. Isoisäni on tullut kulttuurista, jossa hän on kuulunut eri uskontokuntaan kuin minä ja puhunut eri kieltä kuin minä. Isoisäni ja minun välissä on vain isäni. Kumpi heistä on vastuussa siitä, että perinteet eivät ole siirtyneet? Vai ovatko karjalaiset perinteet sittenkin sekoittuneet niin, että ne jatkuvat, mutta en tunnista niitä? Lopputyössäni jäljitän, mitä tapahtui, kun 400 000 siirtolaista vaihtoi asuinpaikkaa, ja mitä kolmas siirtolaissukupolvi siitä muistaa.

Kalevala 2.0 on videoteos, joka perustuu kolmannen sukupolven siirtolaisten kertomiin tarinoihin. Videolla liikutaan valokuvista rakennetuissa pienoismalleissa, jotka kuvaavat tositapahtumia, mutta sekoittuessaan toimivat yhtä epätarkasti kuin ihmisen muisti.

I spent half a year in Tanzania as an exchange student. Every time I filled in some form or official paper I was supposed to write down the name of my tribe. I started wondering what would be my tribe if there still were tribes in Finland. My last name comes from Karelia region but I am not familiar with Karelian culture. One night I woke up with a question: how quickly can traditions disappear and who is responsible for that? Or have the Karelian traditions just melted with other Finnish traditions so that I can't notice them? In my video I try to trace what happened when 400 000 people migrated to new places of residence and what the third generation of immigrants can remember.

The Story of my Tribe is based on interviews of third generation immigrants. Video is shot in 3-dimentional collages built out of old pictures. They show events that are true but as the pictures are mixed up the result is as surreal as memories are.

Ohjaaja, käsikirjoittaja, pienoismallimestari / Director, Screenwriter, Set Designer: Mari Ljokkoi
 Näyttelijät / Actors: Anna Kankila, Dimitri Okulov, Johanna Tohni
 Tuottaja / Producer: Heikki Kiviniitty
 Kuvaaja, valaisija / Director of Photography, Gaffer: Jussi Einari Paasirova
 Äänisuunnittelija / Sound Designer: Samuli Peltonen
 Leikkaaja / Film Editor: Iiro Holopainen
 Kamera-assistentti / Camera Assistant: Tatu Tuominen
 Key Grip / Key Grip: Janne Halinen

Tunnelmia teoksen Nainen huoltoaseman pihalla kuvauksista.
/ Making of pictures from At The Gas Station.

NAINEN HUOLTOASEMAN
PIHALLA /
AT THE GAS STATION
videoteos / video art

VÄRISUIHKULÄHDE /
COLOR FOUNTAIN
veistos / sculpture
akryyli, elintarvikeväri,
moottori /
acrylic, color, motor

NINNI LUHTASAARI

- SYNTYNUT 1987 ESPOOSSA, ASUU JA TYÖSKENTELEE TAMPEREELLA
- PRIMITIIVINEN VIIHDYTTÄJÄ JA NOLOSTELIJA
- VEISTÄÄ, MAALAA, VALOKUVAA JA YHDISTEE LIKKUVAA KUVAA JA ÄÄNTÄ
- MUUSIKKO YHTYEESSÄ PINTANDWEFALL, SOOLOPROJEKTIN NIMI NINNI FOREVER BAND
- HIMONA VÄRIT, PERVOUDET SEKÄ ALITAJUISET ÄLYNVÄLÄYKSET
- BORN IN 1987 IN ESPOO, LIVES AND WORKS IN TAMPERE
- FAST AND PRIMITIVE ENTERTAINER
- LOVES COLORS, PERVERTED FANTASIES AND SUBCONSCIOUS IDEAS
- SCULPTS, PAINTS, TAKES PHOTOGRAPHS AND COMBINES MOVING IMAGES, OBJECTS AND SOUND
- MUSICIAN IN A BAND CALLED PINTANDWEFALL AND HER SOLO PROJECT IS NINNI FOREVER BAND

ninniluhtasaari.com

Älkää antako minulle rahaa. Tai oikeastaan antakaa vaan. Opintolaina on päässyt kertymään aika isoksi.

Hain taidekouluun, jotta pääsisin elämään boheemielämää: juomaan punaviiniä, syömään halpoja makaroniruokia, parantamaan maailmaa kulmakupiloissa ja toteuttamaan ideoitani. Oikeastaan tekemään mitä vaan paitsi töitä.

Kouluun päästyäni ryhdyin ahkerioimaan. Olen leikkannut hiuksia, valanut muotteja, keittänyt kiisseliä, sirkkelöinyt vanerilevyä, käsikirjoittanut, kuvannut, ohjannut ja editoinut, liimannut diskopallon peilejä, vedostanut kuvia ja kehittänyt filmejä, lilluttanut sianaivoja sinolissa, tehnyt animaatioita, kärrännyt bassoja Viikinsaaressa, täyttänyt luonnoskirjoja, ommellut kukkahattuja ja saanut ihmisiä poseeraamaan sellainen päässään kameran, rakentanut nettisivuja, johtanut galleriatoimikuntaa, tehnyt aerobic-koreografian, maalannut muotokuvia, säveltänyt, naulannut, sahannut, vuollut, silkipainanut ja sitonut. Sitten olen siivonnut jälkeni.

Idean saatuaani lähdän usein toteuttamaan sitä heti. Välittömyys on minulle tärkeää luovuudessa, ja nopean toiminnan tähden ei jää aikaa miettiä, onko ideassa mitään järkeä. Taiteessa ei itsesensuuri mielestäni kannata, sillä silloin saattaa jäädä jotain olennaista sanomatta. Pääasia on, että lähtee tekemään ja tekee loppuun asti.

Työpaikalla olen ahkera palkan tähden. Taidetta tehdessäni olen ahkera teoksen tähden. Silloin palkintoni on valmis taideteos.

Luin kiinnostavan tutkimuksen, jossa todettiin, että rahapalkkion saaneet ihmiset tekivät tietyn askareen pienemmällä motivaatiolla kuin ne, jotka eivät saaneet samasta hommasta penniäkään. Vaikka aion elättää itseni taidetta tekemällä, kannustimeni ei ole palkkukuitti, vaan itse tekeminen, loppuun saattaminen ja onnistuminen.

/

Once I get an idea, I usually begin to execute it instantly. Immediacy is important for me in creativity and because of the fast action I have no time to think whether the idea was rational at all. In the working process there is no use for censorship, because then something important might stay unsaid. The main point is that you begin and finish what you were about to do.

I read about a research that said a group of people who was promised a fee for doing a task was less motivated than the other group who got no fee from the same task.

Thou I am going to make myself a living from art, my stimulant is not money but the making itself, getting things done and finally succeeding.

JOHANNA MATILA

- SYNTYNYT 26.6.1984 ORIVEDELLÄ. ASUNUT VIIMEISET KYMMENEN VUOTTA TAMPEREELLA JA HARKINNUT MUUTTAVANSA TURKUUN
- TYYPILLINEN RAPU VAIKKA EI SINÄNSÄ USKO HOROSKOOPPEIHIN
- OPISKELI ELOKUVA- JA TV-KUVAUSTA TAMK:SSA ENNEN LOIKKAUSTA KUVATAITEEN OPINTOIHIIN
- SAA INSPIRAATIOTA HYVISTÄ ELOKUVISTA (JOITA TEHTIIN VIELÄ MUUTAMA VUOSIKYMMEN SITTEEN)
- HIMONA ELÄMÄNLAATU
- BORN 26.6.1984 IN ORIVESI. HAS LIVED IN TAMPERE FOR THE LAST TEN YEARS AND IS THINKING ABOUT MOVING TO TURKU
- TYPICAL CANCER ALTHOUGH DOESN'T BELIEVE THAT MUCH IN HOROSCOPES
- STUDIED CINEMATOGRAPHY IN TAMK BEFORE SHIFTING TO FINE ART STUDIES
- GETS INSPIRED OUT OF GOOD MOVIES (WHICH WERE STILL MADE A COUPLE OF DECADES AGO)
- PASSION FOR QUALITY IN HER LIFE

SHIVERS

valokuvasarja / photography series

Kesällä 2012 kuuntelen repeatilla Blade Runnerin soundtrackia. "Deckard, what if I go north? Would you come after me? Hunt me?" En saa nukuttua. Olen voimaton, välillä euforinen. Minulla on olotiloja, joissa haluaisin samanaikaisesti tunkea suuhuni Pirkka-valkosuklaa-jäätelöpuikkoja ja kielisuudella yhtä tyyppiä, jota en varmuudella pääse ikinä edes pussaamaan. Öisin kun herään kuvittelen koskettelevani häntä jotta rauhoittuisin.

Jos tämä tyyppi tulisi luokseni kylään, tekisin hänelle panna cottaa ja syöttäisin sitä hänelle lusikalla. Sen sijaan tyydyn ostamaan Prisman tarjouksesta muutaman litran jäätelöä ja alan luonnostella tätä yhtä taidevalokuvaa. Jäätelöt sulavat kuvausten jälkeen auringossa parvekkeelleni, ja alkavat haista vähän oksennukselta.

Shivers on valokuvasarja, johon olen kuvannut sci-fi-maisemissa tapahtuvia asetelmallisia tilanteita. Lähtökohtina ovat olleet psykofysiset kokemukseni, joita olen ilmentänyt visuaalisesti.

/

In the summer 2012 I am listening to Blade Runner's soundtrack on repeat. "Deckard, what if I go north? Would you come after me? Hunt me?" It's hard to sleep. I feel fatigued, sometimes euphoric. I have conditions when I would want to simultaneously stuff white chocolate ice cream bars into my mouth and tongue kiss this one guy who I know I won't ever get in any lip contact at all. At sleepless nights I imagine myself touching him to calm myself down.

If this guy would come and visit me, I'd make him panna cotta and feed it to him with a spoon. Instead, I settle for buying a few ice cream litres and start to potter around with one art photography idea. After photographing the ice cream on my balcony, it melts in the sunlight and starts to smell a bit like vomit.

Shivers is a photography series in which I have photographed still life happenings that manifest in sci-fi-sceneries. Bases of the work have been my psychophysical experiences that I have expressed visually.

Luonnoskuvia teossarjasta Shivers. / Sketches from the photography series.

LARI MÖRÖ

- SYNTYNYT 1987
- TAITTOI TÄMÄN LEHDEN JA PIIRSI PAPERILLE
- TYÖSKENTELEE TAMPEREELLA TAITEEN, GRAAFISEN SUUNNITELUN JA TAPAHTUMAJÄRJESTÄMISEN PARISSA
- HIMONA EKEKTRONINEN MUSA JA CAROLAN KIELLETYT LEIKIT
- BORN 1987
- ART DIRECTOR OF THIS CATALOGUE DREW ON PAPER
- WORKS WITH ART, GRAPHIC DESIGN AND VENUE ORGANIZING IN TAMPERE
- PASSION FOR ELECTRONIC MUSIC AND TUXEDOMOON'S DESIRE

larimoro.wordpress.com

KEHÄKUVITELMA / WHAT GOES AROUND *piirrosinstallaatio / free drawing*

Teen taidetta eri välineillä. Materiaali riippuu aiheesta. Kokeilen kaikkea. Teokset ovat realismissa kiinni. Kuvaan, mitä koen, ja kerron sen piirtämällä, rullaten noin metri kerrallaan eteenpäin.

Olen viime aikoina ajatellut, että tämä elämä on kehämäinen, ja totuus on kuvitelma yksilön päässä.

/

My art is diverse. Media depends on the subject. I try everything. The works are highly realistic. I picture what I see and draw it on paper about one meter after another.

Lately I've been thinking life as a circle and truth as an idea in individual's head.

MARIANNA PIEPPONEN

- SYNTYNYT 1982 HOLLOLASSA.
ASUU JA TYÖSKENTELEE TAMPEREELLA.
- OPISKELLUT LAHDEN
MUOTOILUINSTITUUTISSA
GRAAFISTA SUUNNITELUA.
- MAALAA AKRYYLILLÄ JA ÖLJYLLÄ.
- USKOO, ETTÄ IHMISELLÄ ON
KUOLEMATON SIELU.
- HIMONA VANILJAJÄÄTELÖ, VALKOINEN PAPERI
JA VASTAPAINETUN KIRJAN TUOKSU.
- BORN IN HOLLOLA 1982.
LIVES AND WORKS IN TAMPERE.
- STUDIED GRAPHIC DESIGN
IN LAHTI INSTITUTE OF DESIGN.
- PAINTINGS WITH ACRYLIC AND OIL.
- BELIEVES WE HAVE AN IMMORTAL SOUL.
- PASSION FOR VANILLA ICE-CREAM, WHITE PAPER
AND THE SMELL OF NEW PRINTED BOOKS.

mariannapiepponen.fi

JÄÄMISTÖ / REMAINING

maalauksia, öljy kankaalle / paintings, oil on canvas

Kengät ovat eteisessä, eivät koskaan rivissä, varsinkaan kenkätelineessä. Rakennan työhuoneelle eteisen, jätän sinne roskapusseja. Nyt se ei ole enää eteinen vaan asetelma: roskapussi, joka on täytetty kuin tyyny, kengät joita en käyttäisi.

Minun on myönnettävä, että se ei ole eteinen. Oltava tässä uudessa epätilassa, jossa silmäkulmassani näen tärpättipurkin ja maalausteline seisoo keskellä näkökenttää - ja tuo rivi tavaraa jota katson ja yritän ymmärtää.

Avautua hetkeen jolloin se kaikki lakkaa yrittämästä olla jotain muuta kuin se on. Tämä ei ole eteinen. Tämä ei ole asetelma. Tämä on tila, jossa on tärpätti, roskapussi ja kenkä. Ja tämä on maalaus, joka ei ole tärpätti, roskapussi, eikä kenkä.

/

I notice shoes lying on the hallway floor, never neatly in line and never on the shoe rack. I build a hallway in my studio, leave the trash there on the floor. Now it's no longer a hallway, it is a still life, a bag of trash stuffed like a pillow, shoes that are no longer in use or never were.

I must admit that it is no longer a hallway. I try to adapt to this unspace, this room that is no room. There are bottles of turpentine in the corner of my eye - and in front of me this collection of stuff that I seek to understand.

I open myself to a moment when all the pretense falls away and the objects stop trying to be something they are not. This is not a hallway. This is not a still life. This is a room that holds some turpentine, trash and shoes. And this is a painting that is not turpentine, trash nor shoes.

TIMO PIIKKILÄ

- SYNTYNYT 1986, ASUU JA TYÖSKENTELEE TAMPEREELLA
- LAULAA PUNK-BÄNDI RAIVORAITTIUDESSA, KIERSIVÄT OMAKUSTANTEISESTI KAAKKOIS-AASIASSA JA SOITTIVAT STUDIOILLA, TAIDETILOISSA, SUSHI-RAVINTOLASSA, ELOKUVATEATTERISSA, HYLÄTYISSÄ RAKENNUKSISSA JA STRIPPIKLUBILLA
- LÄHESTYY TAIDETTA TEKONA, TYÖSKENTELEE LIIKKUVAN KUVAN JA YHTEISÖJEN KANSSA
- HIMONA ARJEN JATKUVA VALLANKUMOUS
- BORN IN 1986, LIVES AND WORKS IN TAMPERE
- SINGS IN A PUNK BAND CALLED RAIVORAITTIUS, WHICH WENT ON A DIY TOUR TO SOUTHWEST ASIA, PLAYING IN STUDIOS, ART SPACES, SUSHI RESTAURANTS, MOVIE THEATERS, ABANDONED BUILDINGS AND A STRIP CLUB
- FINDS ART AS ACTS / ACTIONS / DEEDS, WORKS WITH MOVING IMAGE AND COMMUNITIES
- PASSION FOR A CONSTANT REVOLUTION IN EVERYDAY LIFE

TEPOSELIRO *videoteos / video art*

Kendengin vuoret sijaitsevat Patissa, Indonesiassa, keskellä Jaavan saarta. Kun Indonesia vielä oli siirtomaa, Kendengin alueella elänyt Sedulur Sikep -heimo kapinoi miehittäjiään vastaan. Heimon jäsenet eivät käyttäneet väkivaltaa vaan systemaattisesti kieltäytyivät noudattamasta miehittäjien lakeja ja säädöksiä ja maksamasta veroja. 1800-luvun kehittyvän kapitalistisen talouden sijaan he loivat omat perinteensä ja tapansa toimia. Yhä edelleen he viljelevät maata ilman nykyaikaisia työkaluja.

Nyt Kendengin alueen pohjavettä, ekosysteemiä ja paikalliskulttuuria uhkaa katastrofi, kun sementtiyhtiöt louhivat laittomasti kalkkikiveä rauhoitetulta alueelta. Indonesian hallitus katsoo rikkeitä läpi sormien ja toistaa mantraa tehtaiden työllistävästä vaikutuksesta välittämättä asukkaiden vastalauseista. Tämä on yksi pienten ihmisten tarina monista, joita näin ja kuulin, kun matkustimme Kaakkois-Aasiassa, massaturismin tuolla puolen.

Kendeng Mountains are located in Pati, Indonesia, in the middle of the island of Java. While Indonesia still was colonized, the Sedulur Sikep tribe rebelled against their occupiers, not by force, but by systematically refusing to comply with their laws and regulations. Instead of the developing capitalist economy of the 19th century, they created their own customs and traditions, and still today continue to farm the land without the use of modern tools.

Now the ground water, the ecosystem and the local culture in Kendeng are threatened by cement companies illegally mining limestone. Indonesian Government overlooks violations, repeating the mantra of the employing effects of plants, ignoring protests from the residents.

This is one of the stories of small people, which I saw and heard when we traveled Southeast Asia, beyond mass-tourism.

JAANA RISTOLA

- SYNTYNYT 1986 JOENSUUSSA
  - RAKKAIMPANA TEKNIKKANA
VIDEOTYÖSKENTELY
  - SAA INSPIRAATION IHMISMIELEN
IHMETTELYSTÄ
  - HIMONA TEKNISTEN ONGELMIEN
KEHITTÄMINEN JA NIIDEN RATKAISU
- BORN 1986 IN JOENSUU
  - LOVES TO WORK WITH VIDEO
  - GET'S INSPIRED BY
OBSERVING PEOPLE THINKING
  - PASSION FOR DEVELOPING TECHNICAL
PROBLEMS AND AND THEN SOLVING THEM

MONUMENTTI / MONUMENT

installoitu digitaalinen veistos / installed digital sculpture

Vellot avaruuden laajenevassa pimeydessä planeetallasi. Ihmeellinen ihmisyksilö ja seitsemän miljardia kaltaistasi. Yksilöllisyys muuttuu yksinäisyydeksi.

Pysyäksesi järjissäsi sinun on ratkaistava tapasi olla olemassa. Usein ratkaisu on se yksinkertaisin, oman rajallisuuden ymmärtäminen. Elämän järjettömyys ei johdu mielestäsi. Hulluus on satumassa, jonka avulla aivosi lähettävät sähköimpulsseja saaden kehosi liikkeeseen.

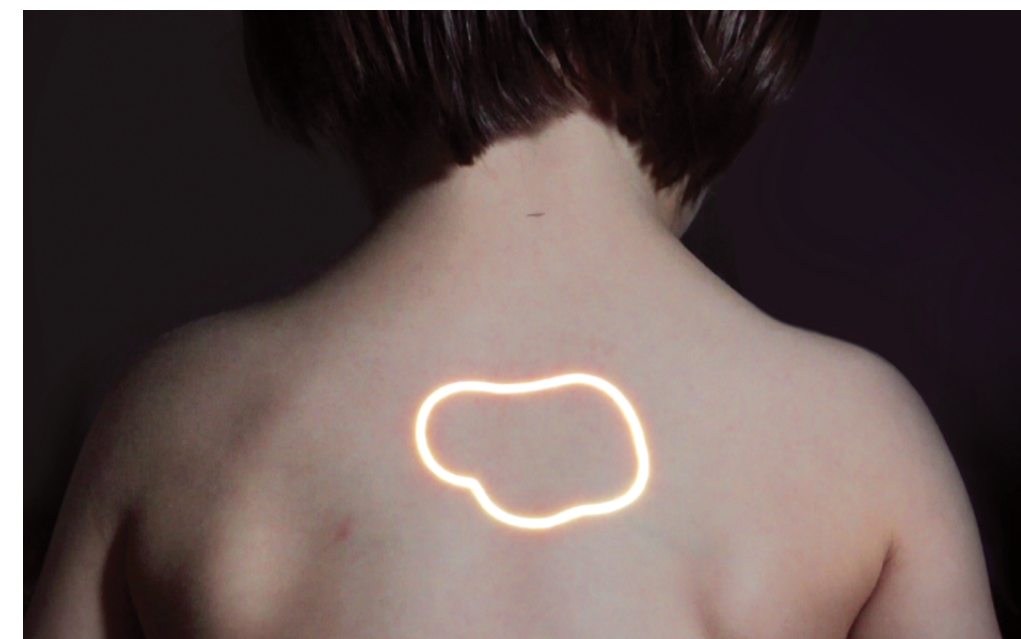
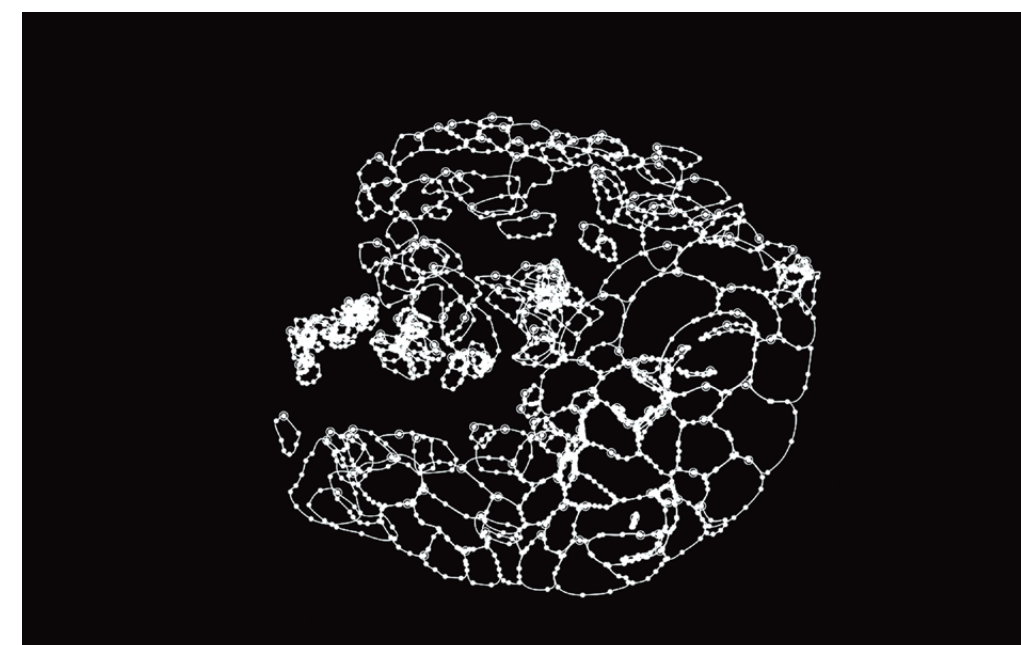
Aloit syntymästä. Samoista hiukkasista kuin maailmankaikkeus, tyhjyydestä täyteyteen, kohti kaaosta ja ryppyjä. Vanheneva iho on uskomattoman kaunis.

Teokseni kertoo itseäänselvyydestä: sinunkin on synnyttävä ja kuoltava, eri tahtiin kuin minun.

It's hard to understand how I've become me. I have this limited body but I use only a fraction of its potential. My time here is finite. I float in this dark expanding universe: a marvelous human being and an individual. Individualism becomes loneliness when we are 7 billion bodies here in this planet smashing into each other.

Being here only once is a thought that leaves the mind restless. A wish to reach understanding gives life its' rhythm; it's an endless movement that keeps us evolving. You are born and you die, like I do. By a funny accident our lives might come across in this never-ending pulse of time.

*Kiitos / Thank you: Anne Alalantela, Julia Elomäki, Riikka Gröndahl, prof. Jihyun Kim, Anna Martevo, Dimitri Okulov, Mikko Parttimaa, Jenny Priiki, Verna Tervaharju, sekä suurin kiitos kauniille kuvatuilleni.
/ and big thanks to those who let me film their beautiful selves.*

prosessikuvia / process pictures

VIIKA SANKILA

- SYNTYNYT 1990 PELLOSSA
- VALMISTUNUT YLIOPILOAKSI
TAMMERKOSKEN KUVATAIDELUKIOSTA
- OPIKELLUT ANIMAATIOA EDINBURGH
COLLEGE OF ARTISSA 2011 - 2012
- VALMISTUMISEN JÄLKEEN SUUNNITELMISSA
MATKUSTELLA JA SUORITTA
JATKO-OPINTOJA ULKOMAILLA
- HIMONA MUSIIKKIVIDEOIDEN KATSELU
YOUTUBEASTA

- BORN IN PELLO 1990
- GRADUATED FROM TAMMERKOSKI
UPPER SECONDARY SCHOOL OF ART
- ANIMATION STUDIES IN EDINBURGH
COLLEGE OF ART 2011-2012
- AFTER GRADUATING PLANS TO TRAVEL AND
STUDY ABROAD
- PASSION FOR WATCHING MUSIC VIDEOS
ON YOUTUBE

viikaprojects.tumblr.com

LOPUTON / ETERNAL

animaatio / animation

Jonain päivänä haluan asua talossa, jossa on merinäkö-
ala. Juuri nyt minulla on sälekaihtimet ja D-vitamiinin
puutos. Tämänhetkinen tavoitteeni on nähdä maail-
maa ja kartuttaa elämyskokoelmaani. Ihmeet odottavat
joka puolella.

Loputon-teoksessa käsittelen minän löytämisen
myyttiä ja niitä fyysisiä tuntemuksia, joita tietoisuus
itsestä aiheuttaa - pahoinvointia, naurua ja ekstaasia.
Kokemus minästä ei kuitenkaan pysähdy määriteltä-
väksi.

Teen animaatiota, koska se ylittää mahdollisen ja
mahdottoman rajat. Herätän sen avulla visioni hen-
kiin ja teen mielen näkymättömästä näkyvää. Minua
inspiroivat muodonmuutos, maagisuus ja absurdi ajan
ja tilan esittäminen. Piirrän, maalaan lasiin, animoin
keräämiäni hiuksia, karvoja, siemeniä, värejä, vettä ja
muuta orgaanisia materiaaleja. Kuvittelen sen, miltä ih-
misen sisällä näyttää.

/

*One day I'd like to live in a house with a sea view
because right now I have window blinds and a vitamin
D deficiency. For the time being I'm on an indefinite
mission to see the world and collect extraordinary
experiences. Miracles are waiting everywhere.*

*Eternal deals with the myth of search for the and
physical sensations caused by awareness of the self -
pain, joy and ecstasy. Definitions are especially obscure
when it comes to experiencing the self.*

*I do animation because it's beyond the limits of
possible and impossible. It is a magical tool that allows
bringing my visions to life. Metamorphosis, absurd
nature of time and space inspires me. I draw, paint on
glass, animate hair, seeds, colours, water and other
organic materials. I imagine how it looks like inside a
person.*

VELI-PEKKA SUORSA

- SYNTYNT 1.3.1985 OULUSSA
- NUKKUU JA TYÖSKENTELEE TAMPEREELLA
- EI OLE KERTAAKAAN IMPANNU
- HIMONA UFOT JA VIHREÄ TEE

- BORN IN OULU 1.3.1985
- SLEEPS AND WORKS IN TAMPERE
- HAS NEVER HUFFED
- PASSION FOR UFOS AND GREEN TEA

RELAPSIA

piirustussarja / series of drawings

Äiti halus samanlaiset hiukset kuin Pantene-
mainoksessa ja se itki vaan mummulle
puhelimessa. Työni ovat minun lapsiani ja
sanon aina että se sattuu kun leikkaan kurkkua.
Joskus kuvittelen soittavani mummulle musta
viltti pääni yllä.

/
*My mother crying to my grandmother.
The slopes my father ushered.
Riding down with my blanket.
Trees appearing as humanoids.
I only cried on the drawings.*

Relapsi = taudin uusiutuminen, taudinoireiden palautuminen näennäisen parantumisen jälkeen
Relapse = is a recurrence of a past (typically medical) condition

TALVIKKI TENHUNEN

- SYNTYNYT 4.10.1986
- OPIKELLUT JÄRVENPÄÄSSÄ TEATTERIA JA DRAAMAA 2005 - 2006
- LASTENTARHAN OPETTAJAN OPINNOT TAMPEREEN YLIOPISTOSSA 2006 - 2009
- KUVATAITEEN KAUTTA LÖYTÄNYT MAHDOLLISUUDEN MUSIIKIN JA ÄÄNEN TEKEMISEEN
- HIMONA MUSIIKKI, MUISTILAPUT JA PERSOONALLISUUSTESTIT

- BORN IN 1986
- THEATER AND DRAMA STUDIES IN JÄRVENPÄÄ 2005 - 2006
- KINDERGARTEN TEACHER EDUCATION AT THE UNIVERSITY OF TAMPERE 2006 - 2009
- THROUGH VISUAL ARTS FOUND A WAY TO MAKE MUSIC AND SOUND
- PASSION FOR MUSIC, CRIB SHEETS AND PERSONALITY TESTS

MUSTA VIIVA / THE BLACK LINE

videoinstallatio / video installation

Käytän teokseni materiaalina ukkini 60-luvulla kuvaamia kaitafilmejä. Kollaasi-mainen ääniraita rakentuu haastatteluista ja äänityksistä, joiden rytmiä, nopeutta, äänenväriä ja akustiikkaa käsittelen tunnistamattomaksi alkuperäisestä muodostaan.

Kierrän pitkän kehän jotta voin palata alkupisteeseen jäljitän mistä tulin.

Vanhoissa filmeissä kaikki hymyilevät ja maailma on minulle nostalgisen kaunis. Ei hätää, hämmennystä tai pelkoa eihän kulissien takana ehdi kuvata.

Äiti katsoo filmejä tunnistamatta itseään sanoo että menneisyys on kuin musta viiva. Äitini musta viiva elää minussa tunnen ja tunnustan sen.

/

As a material of my work I use 8mm films which are shot by my grandfather in 60's. When making a soundtrack I change the duration, the speed or the rhythm of the interviews and sounds I've recorded. By adding and mixing layers the single sounds form a collage-like piece of music.

I run around in circles to find out where I come from.

In the old films everyone is smiling and the world exhibits nostalgic beauty. No fear, no confusion, there is no time to film behind the scenes.

My mother is watching the films, not recognizing herself she says her past is like a black line. Mother's black line is in me I feel it and I admit it.

PELON MAAILMANLOPPU / END OF THE WORLD OF FEAR

hamahelmi-installaatio / hama bead installation

Joku hiippaili rappukäytävässä liian läheltä mun ovee. /
Linnut rääky puussa lujempaa kun niiden kuuluis ja
lensi liian isoissa parvissa katon yli. Taivas näytti väärää
väriä. Kasvaimet levis, viha ja häpeä vääns suolet
mutkalle ja peilistä tuijotti mustat silmät kalpeen
kireän nahkan takaa. Vanha puristava pahanenne lävisti
joka solun. Sä lähdit kaljalle viimeenä päivänä
jättäen mut yksin hurrikaaniin, joka nostatti talon
pilviin ja synnytti yllätysvauvan ulos musta, suoraan
myrskynsilmiään. Ydinreaktorit, tulivuoret ja aseet
purkautu kaikki samaan aikaan, mut sit sä annoit
yhden suudelman ja rakkauskatseen ja ollaan taas
peiton alla, tässä hetkessä, sulkemassa maailma pois
täältä.

Naputan helmitaulua hermostuksissani, kokoan
muovista maailmaa pala palalta, nolaan kauhukuvat
vinksalleen. Kun olen saanut koko kauhuplaneetan
valmiiksi, toivon että tajuan, kuinka hölmöä on istua
lattialla odottamassa pahinta.

*Someone was lurking in the corridor too close to my
door. The old piercing omen took hold of every sell in
my twisting body and at the same time all the nuclear
reactors and volcanos and guns exploded sending me
to an eye of a hurricane. But then you gave me a kiss
and one look of affection and we are once again under
the blankets closing the world out from us.*

*I started building a plastic world out of beads,
bullying the horrors and making fun of them.*

*I'm still thousands of beads away from peace of
mind and from the fact that waiting for the worst is
not vital.*

VERNA TERVAHARJU

- PELKOA, RAKKAUTTA JA SUURIA TUNTEITA
VUODESTA 1988
- AJATTELEE, ETTÄ JOKAINEN PÄIVÄ ON
POHJIMMILTAAN VÄKEVÄ DRAAMA
- HAAVEILEE OMISTA KUVAKIRJOISTA
JA VIDEOISTA
- TYLSINTÄ ON EPÄAIDOT PÄTIJÄT JA ANSSI KELA
- HIMONA PUSSAILU
- FEAR, LOVE AND GREAT SENSATIONS
SINCE 1988
- THINKS THAT EVERY DAY IS ESSENTIALLY
A STRONG DRAMA
- DREAMS OF HER OWN PICTURE
BOOKS AND MOVIES
- FINDS AS MOST BORING
FALSE SHOW OFFS AND ANSSI KELA
- PASSION FOR KISSING

ISMO TORVINEN

- SYNTYNYT OULUSSA 5.6.1984
- 4-VUOTIAANA HAAVELI NERON URASTA
- MUUTTI TAMPEREELLE, KOSKA SE ON KIVA PAIKKA
- USKOO UUSYHTEISÖIHIN JA UUSOPPINEISUUTEEN
- HIMONA HYVÄ RUOKA, TIETO JA LEMPEÄ PROVOKAATIO

- BORN IN OULU 5TH OF JUNE 1984
- AT THE AGE OF 4 DREAMT OF BEING A PROFESSIONAL GENIUS
- MOVED IN TAMPERE BECAUSE IT IS A NICE PLACE TO LIVE
- BELLIEVES IN NEO-COMMUNITY AND NEO-SELFLEARNING
- PASSION FOR GOOD FOOD, KNOWLEDGE AND GENTLE PROVOCATION

TEE-SE-ITSE-SPEKTAAKKELI / DO IT YOURSELF SPECTACLE

tietokoneohjattu pyörreilmanpainetykki / computer controlled vortex cannon

Kaikki on valmista. Ikea myy huonekaluja ja illuusiota itse tekemisestä. Ostamalla Ikeasta ostaa palvelun, jossa pääsee kokemaan tekemisen riemun ruuvaamalla pöydänjalan kiinni ihan itse. Samalla tulee ostaneeksi imagon, että on rennosti remonttireiska. Uudenvuoden rakettia ei ammuta vain omaksi iloksi, vaan sillä näytetään perheen varallisuus, status, kyky luoda spehtaakkeli. Kuluttaminen on turvallinen tapa osoittaa kyvykkyytensä.

Kahdessakymmenessä vuodessa internet on kasvanut nörttien puuhailusta megaspehtaakkeliksi. Verkossa syntyy tuhansia yhteisöjä, joista suurin osa hajoo jo seuraavana hetkenä. Väliaikaisten yhteisöjen tuloksena muodostuu maailman suurin tieto- ja taitopankki. Wikipedia.org ja youtube.com ovat jo aikaa sitten ohittaneet maailman suurimmat kirjastot tiedon määrässä ja osin myös laadussa.

Olen erityisen kiinnostunut tee-se-itse -kulttuurin uudesta tulemisesta. YouTube löytää 1.4 miljoonaa osumaa hakusanalla diy (do it yourself). Tee-se-itse rohkaisee passiivisen kuluttamisen sijasta ihmisiä opettelemaan uusia taitoja. Uusien taitojen opettelu kehittää laaja-alaisesti kyvykkääksi ratkaisemaan käytännön ongelmia.

Opettelen YouTube -videoiden avulla uuden taidon. Rakennan pyörreilmanpainetykin, joka toimii bassokaiutinelementillä. Teen opetusvideon, jonka avulla kuka tahansa voi rakentaa oman pienen spehtaakkelinsa kotioloissa.

Everything is ready. Ikea sells furniture and the illusion of self-made. By purchasing from Ikea you buy the chance to experience the joy of screwing a table leg yourself. At the same time you buy a imago that you're relaxed Bob the builder. New Year's rocket is fired just for fun, but it represents family wealth, status in society, ability to create a spectacle. Consuming is a safe way to show their potential in creating of a spectacle. Unfortunately, consumption and spectacle together makes a passive atmosphere thus undermine the magnitude of the benefits of a spectacle.

In 20 years internet has grown from a geek gathering into a mega show. Due to this change, there are thousands of short-term online communities. A result of the temporary communities, internet has become the world's largest knowledge and skill bank. Wikipedia.org and youtube.com have long since overtaken the world's largest libraries concerning the amount of information.

I am particularly interested in the Do-It-Yourself culture's new coming. Youtube.com finds 1.4 million search result for word DIY. Do-it-yourself encourages people to learn new skills. With new skills people are able to solve everyday problems themselves without dependancy of consumptional products. Most of these products exists just to entertain anyways.

I'm learning a new skill through Youtube -videos. I'm building a vortex cannon, which also acts as a bass speaker element. I'll do a video tutorial that allows anyone to build their own small spectacle of the home.

ELSA TRZASKA

- SYNTYNYT 1990, ASUU JA TYÖSKENTELEE TAMPEREELLA
- KUULUU SEX AND THE CITY -SUKUPOLVEEN
- RIITELEE WHATSAPP:IN VÄLITYKSELLÄ
- VAIHTAA LAKANAT ELÄMÄNTILANTEEN MUKAAN (TÄLLÄ HETKELLÄ KUKALLISET)
- TEOKSET OVAT HENKILÖKOHTAISIA JA TUNTEELLISIA VALOKUVIA JA VIDEOITA
- HIMONA BRITILÄISET RIKOSSARJAT
- BORN 1990, LIVES AND WORKS IN TAMPERE
- IS PART OF THE SEX AND THE CITY GENERATION
- ARGUES VIA WHATSAPP APPLICATION
- CHANGES HER BED SHEETS ACCORDING TO HER LIFE SITUATION (FLOWERED AT THE MOMENT)
- HER WORKS ARE PERSONAL AND EMOTIONAL PHOTOGRAPHS AND VIDEOS
- PASSION FOR BRITISH CRIMINAL SERIES

ASTERI / ASTER *videoteos / video art*

Fiktiivinen videoteos kertoo työstä, pojasta ja parisuhteesta heidän yhteisessä kerrostaloasunnossaan.

“En ois ikinä uskonu, että tuot mulle kukkia.”

/

Fictional video work tells a story about a girl and a boy and their relationship. The action takes place in their apartment.

“I never thought you would bring me flowers.”

*Elsa Trzaska: käsikirjoitus, ohjaus, kuvaus
Jaakko Peltokangas: leikkaus, kuvaus, ohjaus
Juuso Oksala: äänisuunnittelu*

Asteri on helppohoitoinen ja kukkii ensimmäisiin talvipakkasiin asti. Asteri on yksivuotinen, se ei talvehdi.
/ Aster is easy to manage and it blooms untill the first snowfalls. Aster is an annual floret, it doesn't hibernate.

AUKEAMA VASEMMALTA:
 ANNE ALA-LANTELA,
 RIIKKA GRÖNDAHL, ANNA HAAJA,
 HEIDI HEMMILÄ, LAURA IMPOLA,
 J. A. JUVANI, JENNI KUOPPALA,
 SINI SOFAI KUJALA, HENNA LAININEN,
 LAURA LAUKKANEN, MARI LJOKKOI,
 NINNI LUHTASAARI, JOHANNA
 MATTILA, LARI MÖRÖ, MARIANNA
 PIEPPONEN, JAANA RISTOLA,
 TIMO PIKKILÄ, VIKA SANKILA,
 VELI-PEKKA SUORSA,
 TALVIKKI TENHUNEN,
 VERNÄ TERVAHARJU,
 ISMO TORVINEN, ELSA TRZASKA

KOSKA TAIDE.

TEKSTI JA KUVA J. A. Juvani

Olen viime aikoina riemastuttanut sekä vihastuttanut ystäviäni ja sukulaisiani facebookin statuspäivityksilläni, jotka ovat koskeneet taiteen tekemiseen liittyviä ongelmia, työn määrää ja siitä johtuvaa väsymystä. Minua on uhkailtu: statuspäivityksiäni ei enää seurata, jos en lopeta. Jopa serkkuni soitti minulle henkilökohtaisesti ja pyysi tekemään tästä lopun. Koko juttu lähti alkujaan vitsistä, joka jatkuu yhä. Tein päätöksen jatkaa koskataidettamista, kunnes olen valmistunut taidekoulusta. Läpästä tuli henkilökohtainen projekti.

Haluan antaa läheisilleni tiedon siitä, kuinka paljon todella teen työtä, kuinka kokonaisvaltainen ammatini on, mitä kaikkea siihen liittyy, ja kuinka intohimoisesti siihen suhtaudun. Konkreettinen harvemmin tulee esille, vaikka

se on tekemisen keskiössä. Yleensä kaikki tapahtuu kulisien takana, eikä katsoja yleensä näe muuta kuin valmiin teoksen. Taide ei kuitenkaan vain ilmesty tyhjältä, sillä on tekijänsä. Tässä otteita ja mahdollisia selvennyksiä päivityksistäni kahdeksan päivän ajalta:

/

A month or so I have been entertaining and annoying my friends and family through my facebook profile. I have posted all my status updates about making art. To show them how much time it takes of my life, why I do it and how passionate I am about it.

some

11.1.2013

Kello 05.10

moni laittaa nukkumaan vasta nyt ja meikä juo aamukahvia. kuvaukset alkavat tänään. ennen sitä pitää kirjoittaa teosesittelyni ennen julkaisun deadlinea ja sähköposteja. koska taide.

Kello 09.50

moni tulee vasta nyt kouluun. minä olen ollut täällä jo monta tuntia. kahdeksat kuvaukset tänään. koska taide.

Kello 20.14

muut lähtee rellestämään kaupungin baareihin. minä laitan nukkumaan. koska taide.

12.1.2013

Kello 12.08

lauantai. muut vasta heräilevät krapulassa ja minä olen koululla paiskimassa hommia. mm. neulontaa. koska taide.

Kello 14.39

muut hakevat krapulamättöä grilliltä. minä istun koulussa ja syön eineskeittoa. olen kuvannut jo kahdet potretit. koska taide.

Kello 16.14

muut potevat krapulaa ja makoilevat lusmuina kämpillään, mutta ehei, en minä. voiton puolella ollaan. koska taide.

Kello 16.51

muut korkkaa loiventavia tai valmistautuu uuteen nousuun. meikä hengaa studiossa. koska taide.

Kello 18.19

Jaana näki mun tissit ku se toimi hetken mun assistenttina ja kuvasi myös minut. koska taide.

13.1.2013

Kello 13.44

muut käy sunnuntaisin kirkossa. minä en. koska taide.

Kello 17.43

muut on käynyt sunnuntaibrunssilla. mutta en minä. päivän aikana oli yhdeksät eri kuvaukset. viimeisenä julkaisun kansikuva, jonka taustakangaskin piti vaihtaa kahdesti. koska taide.

Kello 19.38

olen tehnyt viikonlopun aikana töitä 35 tuntia. koska taide.

14.1.2013

Kello 15.25

maanantai. arki alkoi taas. ihmiset on takaisin työn touhussa. niin minäkin. kuvien läpikäyminen. niitä on tähän mennessä yhteensä 1407 kpl ja niistä pitää valita käytettävä matsku. koska taide.

15.1.2013

Kello 15.18

eilen illalla tiskasin, puhdistin vessan ja pesin kaksi koneellista pyykkiä. tänään jatkan siivoamista. koska taide. oikeesti. koska mun asunnossa kuvataan dokumenttia. sen lisäksi, että teen omaa projektiani, oon kuvannu kaikki mun luokkakaverit ja vielä siihen päälle autan ystävääni dokumentin teossa

16.1.2013

Kello 10.51

mun työskentelyyn kuuluu se, etten tiedä mihin oon menossa tällä, mut meen sinne kuitenkin. koska taide.

Kello 14.23

en jaksa. epäonnistumiset väsyttää. päälystin nallea kaksi tuntia laastreilla, kunnes huomasin, että niiden liima ei pidä. voi paska. koska taide.

18.1.2013

Kello 09.11

jotenki mulla on sellanen vibra, et tästä päivästä tulee raskas. turhautuminen jatkuu. kokouksissa istumista luvassa. esitellä viikonlopun kuvauksien kuvat. koska taide.

Kello 12.07

siis alkuperäinen vibanihan osoittautui oikeaksi. tästä tuli ihan paska päivä. epävarmuus kasvaa ja stressi lisääntyy. koska taide. saatana. teksti julkaisuunki pitäis kirjoittaa.

21.1.2013

Kello 15.23

en kestä. voi vittu tätä. mitä tämä on. taiteen selittäminen on toisinaan hankalaa. koska taide.

Kello 20.33

tänään minusta tuli ihminen, joka katsoo mitä suuhunsa laittaa. ainakin viikoksi. koska taiteesta aiheutuva stressi.

ASIAN- TUNTIJA VASTAA

*Tällä palstalla nykytaiteen asiantuntija,
taide-elämysohjaaja Marts A. Joutsenlahti
vastaa lukijoiden kysymyksiin nykytaiteesta.*

Hei! Kävimme mieheni kanssa eräässä kesänäyttelyssä ja törmäsimme videoteokseen, jonka kuva oli koko ajan niin suttuinen, että siitä oli vaikea saada selkoa. Mietimme, mistä tämä mahtaa johtua? Nykytekniikan ollessa niin edullista, että kuka tahansa voi kuvata kunnollista materiaalia, tuntuu oudolta, että oikea taiteilija tekee epäselvää jälkeä.

- Rouva Kangasalta

Kiitos kysymyksestä. Useat laadukkaat kesänäyttelyt ovatkin mitä miellyttävin tapa tutustua nykytaiteeseen. Et kysymyksesi kerro tarkemmin, mistä videoteoksesta ja kenestä taiteilijasta on kyse, joten voin vastata vain yleisemmin. Nykyään hyväkin tekniikka on helposti saatavilla, joten myös taiteilijoilla on mahdollisuus tehdä teoksia, joiden kuvanlaatu vastaa tasoa, mihin olemme muualla tottuneet. Kuitenkin videotaiteen historiassa erilaisten välineiden kokeilu on ollut tärkeä suuntaus, ja verrattuna esimerkiksi television ja elokuvien kuvakerrontaan on haluttu kokeilla muunlaisia tapoja ilmaista. Taiteilija valitsee ilmaisun tyylin, jota harkittu epäselvyys myös edustaa, teoksen sisällön mukaan. Näin ollen esimerkiksi muistoista tai salaisuuksista kertova teos saattaa olla kuvaltaan epäselvä korostaakseen teoksen ideaa. Erilaisella kuvakerronnalla taiteilija voi myös korostaa eroaan muihin videolla ilmaiseviin ammattilaisiin kuten vaikkapa televisiotoimittajiin. Toisaalta on mahdollista, että taiteilija on valinnut epäselvän kuvan nimenomaan katsojaa ajatel-

len. Jos teoksessa on paljon monimutkaisia sisältöjä, epäselvä kuva voi ohjata katsojan kiinnittämään huomionsa esimerkiksi ääneen tai teoksen asetteluun tilaan, jotka sisältävät tärkeän viestin.

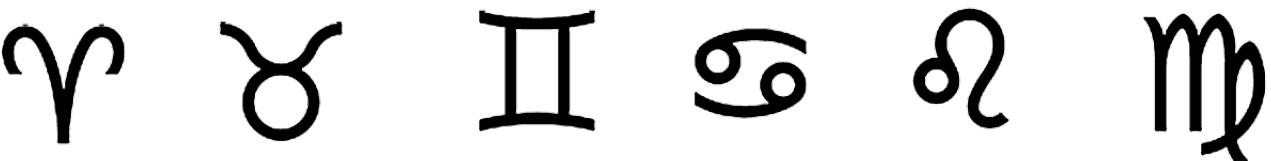
Pohdimme mielenkiintoista kysymystäsi myös asiantuntijan punaviininmaistiaisissa. Seurueessa ollut kuuluisa taiteilija piti kysymystäsi erittäin tärkeänä. Hänen mielestään monella taiteilijalla on sellainen asenne, että taiteilija on maailmankaikkeudessaamme ainutlaatuinen työntekijä, joka ratkaisee elämän pieniä ihmeitä. Taiteilija voi kuvitella, että hänen työskentelynsä on pyhää ja perinteisen kuvakerronnan yläpuolella, ja siksi tavallisten maallikoiden on vaikeaa ymmärtää suttuista kuvaa ja epäselviä viitteitä. Asiantuntijan mielestä tilanne ei kuitenkaan ole näin synkkä, koska useimmiten taiteilijat kuitenkin tekevät teoksiaan juuri yleisöä varten. Rohkaisen jatkamaan kesänäyttelyissä käyntiä, sillä mitä enemmän nykytaiteeseen tutustuu, sitä enemmän siitä saa irti.

Olen itse harrastanut kuvataidetta jo kolme vuosikymmentä. Usein näyttelyissä käydessä tuntuu, että olisin itse osannut tehdä teoksen paremmin. Miten saan teoksiani museoihin esille?

- Innokas Pikasso

Asiantuntija onnittelee sinua hienon harrastuksen löytymisestä! Teoksen saaminen museoon esille onkin mielenkiintoinen kysymys. Käytännössä museossa esillä olevat teokset on valinnut näyttelyn kuraattori, joka voi kuulua museon omaan henkilökuntaan tai olla ulkopuolinen asiantuntija. Museoissa esillä olevien teosten on tarkoitus olla laadukkaita esimerkkejä oman aikansa merkittävistä ilmiöistä. Käytännössä se, mikä on merkittävää taidetta, on lähinnä kiinni muodista ja valtasuhteista. Tästä syystä ei ole mielekäästä ottaa ensisijaiseksi tavoitteeksi oman taiteen museoon esille saamista vaan sen esittämistä yleisölle ylipäänsä. Nykypäivänä taiteilijat voivat itse järjestää

näyttelyitä esimerkiksi tyhjissä liikehuoneistoissa, kahviloissa, erilaisissa tapahtumissa tai vaikkapa internetin blogeissa ja videopalveluissa. Mieti itse, missä uudessa tilanteessa / paikassa haluaisit kohdata taidetta, ja vie teoksesi rohkeasti sinne!

TAIDE HOROS KOOPIT

*Jumalaisen inspiraation
ennustukseksi kanavoiva
selvänäkijä R. Gee*

Oinas 21.3.-20.4. Luopuminen on avain onneen. Huomaat, että sinun on yksinkertaistettava teoksiasi saadaksesi asiasi kuulluksi. Tänään on oiva päivä teoskuvauksen kirjoittamiseen.

Leijona 23.7.-22.8. Varo kuraattoreita, tuottajia ja galleristeja, ette tule nyt toimeen. Saat apua yllättävältä taholta, mutta älä tuudittaudu tyytyväisyyden tunteeseen. Mitä ikinä teetkin, älä mene Kiasman neljänteen kerrokseen.

Jousimies 23.11.-22.12. Anna aikaa ajatteluylle. Hyvin suunniteltu on puoliksi tehty. Siviilielämässä tämä ei kuitenkaan päde. Luota intuitioosi äläkä pelkää tehdä äkkipikaisiakaan ratkaisuja.

Härkä 21.4.-20.5. Kerro rohkeasti mielipiteesi, huomaat, että sitä arvostetaan. Muista kuitenkin rehellisyys. Se tuottaa tulosta omassa työskentelyssäsi. Varo menemästä aidan matalimmasta kohdasta.

Neitsyt 23.8.-22.9. Pidä silmät ja korvat auki, lähipiirisi on inspiraatiosi lähde. Luota ystävän tulkintaan, mutta varo kateellisten panetteluja. Sinulle puhaltavat nyt uudet tuulet. Mene rohkeasti tunteimatonta kohti.

Kauris 22.12.-19.1. Maailmaa ei kannata nyt katsella linssin takaa, vaan kohdata se omin silmin. Kohdallesi osuu kauneutta, jota vain sinä osaat arvostaa. Älä käännä katsettasi. Tämä voi olla se muutos, jota olet kaivannut.

Kaksoset 21.5.-21.6. Nyt onnistaa. Kaikki mihin ryhdyt, tuntuu sujuvan kuin lasten leikki. Aika on otollinen uusien välineiden kokeiluun. Anna inspiraatiolle rohkeasti mahdollisuus. Oletko kenties harkinnut performanssitaiteilijan uraa?

Vaaka 23.9.-22.10. Älä loukkaannu rakentavasta kritiikistä vaan anna ajatukselle mahdollisuus. Rästiin jääneet tehtävät kannattaa hoitaa nyt, sillä pian uusi projekti vie kaiken aikasi.

Vesimies 20.1.-19.2. Kaikki ei nyt suju odotuksiesi mukaisesti. Voit silti palkita itsesi menneisyyden saavutuksista. Jos asiat eivät tunnu vieläkaan edistyvän, ota ohjat omiin käsiisi. Muista, että kompromissit tuottavat tulosta jatkossakin.

Rapu 22.6.-22.7. Tänään on parempi unohtaa taide kokonaan. Älä vaivaudu avaamaan luonnoskirjaasi, kynä ei pysy kädessäsi. Rentoudu ja keskity muihin asioihin. Vastaukset sinua mietityttäviin kysymyksiin löytyvät yllättävästä paikasta.

Skorpioni 23.10.-22.11. Luota omaan näkemykseesi, vaikka sitä epäiltäisiin. Ota ilo irti väreistä ja muodoista. Luota erityisesti punaisen voimaan niin työssä kuin vapaa-ajallakin. Kiinnitä erityistä huomiota yksityiskohtiin.

Kalat 20.2.-20.3. Pienistä palasista koostuva kokonaisuus yllättää sinut, ja löydät itsesi jännittävästä tilanteesta. Ethän kuitenkaan hylkää sitä, mitä sinulla jo on. Älä aliarvioi työpanostasi, mutta muista myös antaa tunnustusta sille, jolle se kuuluu.

HIMONA

ILMAN TAIDETTA
EN VOISI ELÄÄ!

TR1 TAIDEHALLI
6.—28. HUHTIKUUTA

VÄINÖ LINNAN AUKIO 13,
33210 TAMPERE
AVOINNA
TI—PE KLO 9—17,
LA—SU KLO 11-18
PÄÄSYMAKSU 5/1 €.
PERJANTAISIN VAPAA PÄÄSY
WWW.TR1.TAMPERE.FI

TAIDEKESKUS
MÄLTINRANTA
20. HUHTIKUUTA—
7. TOUKOKUUTA

KUNINKAANKATU 2,
33210 TAMPERE
AVOINNA
MA—TO KLO 12—18,
PE—SU KLO 12—16
VAPAA PÄÄSY
WWW.TAMPEREEN-
TAITEILIJASEURA.FI

HIMONA.TAMK.FI

TR 1 KUNSTHALLE
6TH—28TH OF APRIL

VÄINÖ LINNAN AUKIO 13,
33210 TAMPERE
OPENING HOURS
TUE—FRI 9AM—5PM
SAT—SUN 11AM—6PM
ENTRANCE FEE 5€/1€.
FREE ENTRANCE ON FRIDAYS.
WWW.TR1.TAMPERE.FI

ART CENTER
MÄLTINRANTA
APRIL 20TH—
MAY 7TH

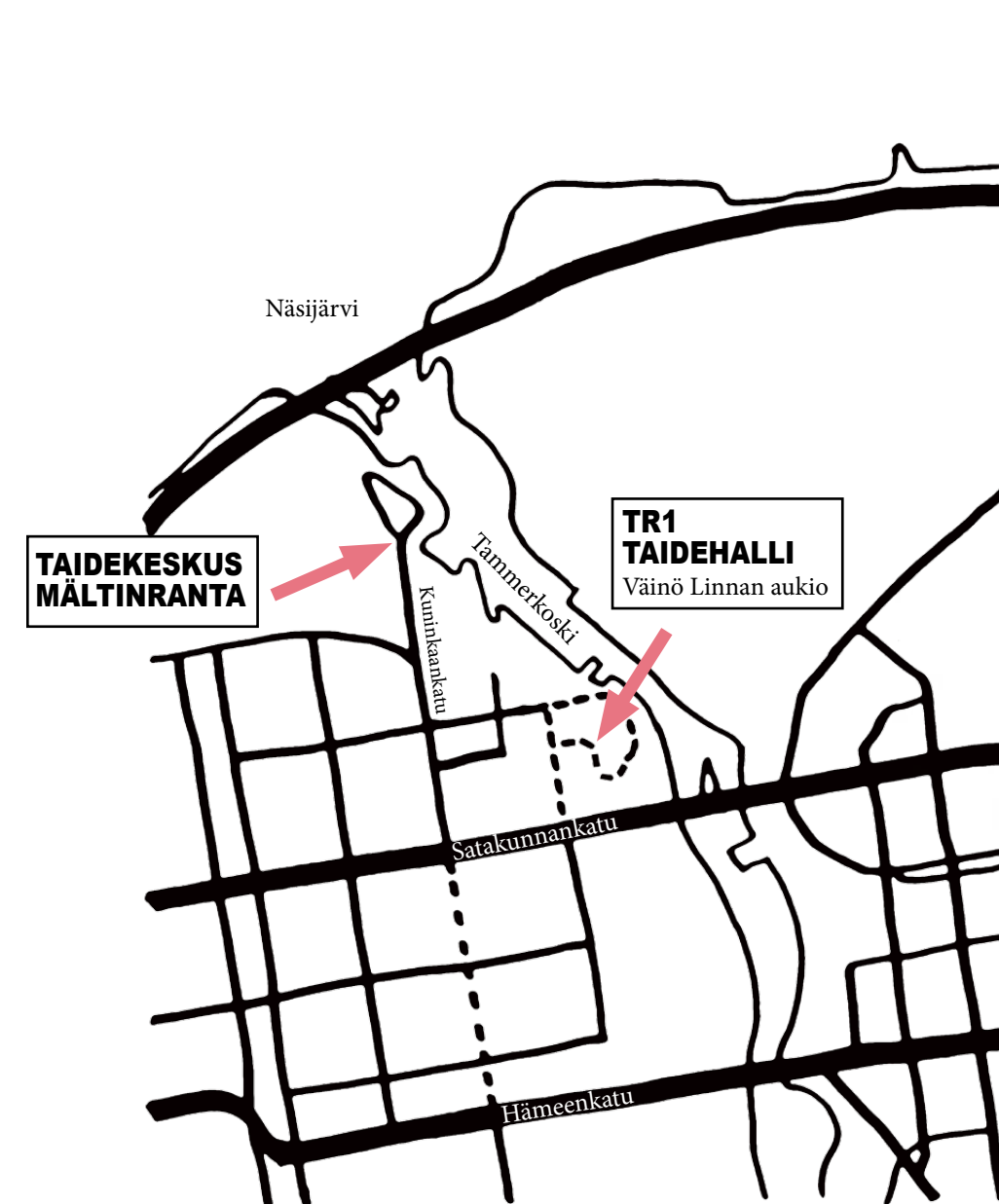
KUNINKAANKATU 2,
33210 TAMPERE
OPENING HOURS
MON—THU 12AM—6PM
FRI—SUN 12AM—4PM
FREE ENTRANCE
WWW.TAMPEREEN-
TAITEILIJASEURA.FI

HIMONA KIITOKSIA / THANKS

JUHA SUONPÄÄ, ANTTI HAPIO, BJÖRN AHO, SARI TERVANIEMI,
FANNI NIEMI-JUNKOLA, TIIU BALDWIN, MINNA SUONIEMI,
ANNA RETULAINEN, JANI IKONEN, VELI GRANÖ,
KALLE TURAKKA-PURHONEN, VESA TOUKOMAA, MARKUS KÄHRE,
HEIDI SARAMÄKI, JOUNI HIRVONEN, PETRI KIVINIEMI, SIMO LANKINEN,
MIKA NOUSIAINEN, MIKKO EEROLA, MATTI KUDJOI, CAROLINA PAJULA,
TOMMI MOILANEN, PETRI LEVONEN, TARU HEINONEN

PERHE JA YSTÄVÄT

BAR ALANYA, VARALAN URHEILUOPISTO,
TAMPEREEN SATAMATOIMISTO,
NOKIAN KAUPUNGIN KULTTUURI- JA VAPAA-AJANPALVELUT,
HELSINGIN PETANQUÉ, HANASAAREN KULTTUURIKESKUS, GOPAL,
LINKOSUO SIILINKARI, LINKOSUO KOSKIKESKUS, JUVENES (DOT),
SOMMELO RY., DODO RY., PARTURI-KAMPAAMO BLUE,
PARTURI-KAMPAAMO PIKÉ'S, PARTURI-KAMPAAMO TOP TUKKA,
ANNE JÄRVI, ROBERTS, HAKASEN LEIPOMO, KAHVILA PIKKU PEIKKO,
KAHVILA PÄHKINÄ, TAMPEREEN LINJA-AUTOASEMAN KAHVILA

TR1
TAIDEHALLI | KUNSTHALLE

Mäntinranta
TAIDEKESKUS / TAMPEREEN TAITEILIJASEURA

TAMK
TAMPEREEN
AMMATTIKORKEAKOULU

Hiv Aids
Hiv-säätiö / Hiv-tukikeskus

Mekalasi

Teiskon Viini
www.teiskonviini.fi

*Himona -näyttelyn taiteilijat uskovat,
että parasta jälkeä syntyy, kun himo
ja vastuullisuus kohtaavat.*

HIMONA comes from the Finnish word himo which can be translated as passion, desire, lust, craving. The word himona also means plenty, a lot, much.

In order to make art one must work like crazy and passionately.